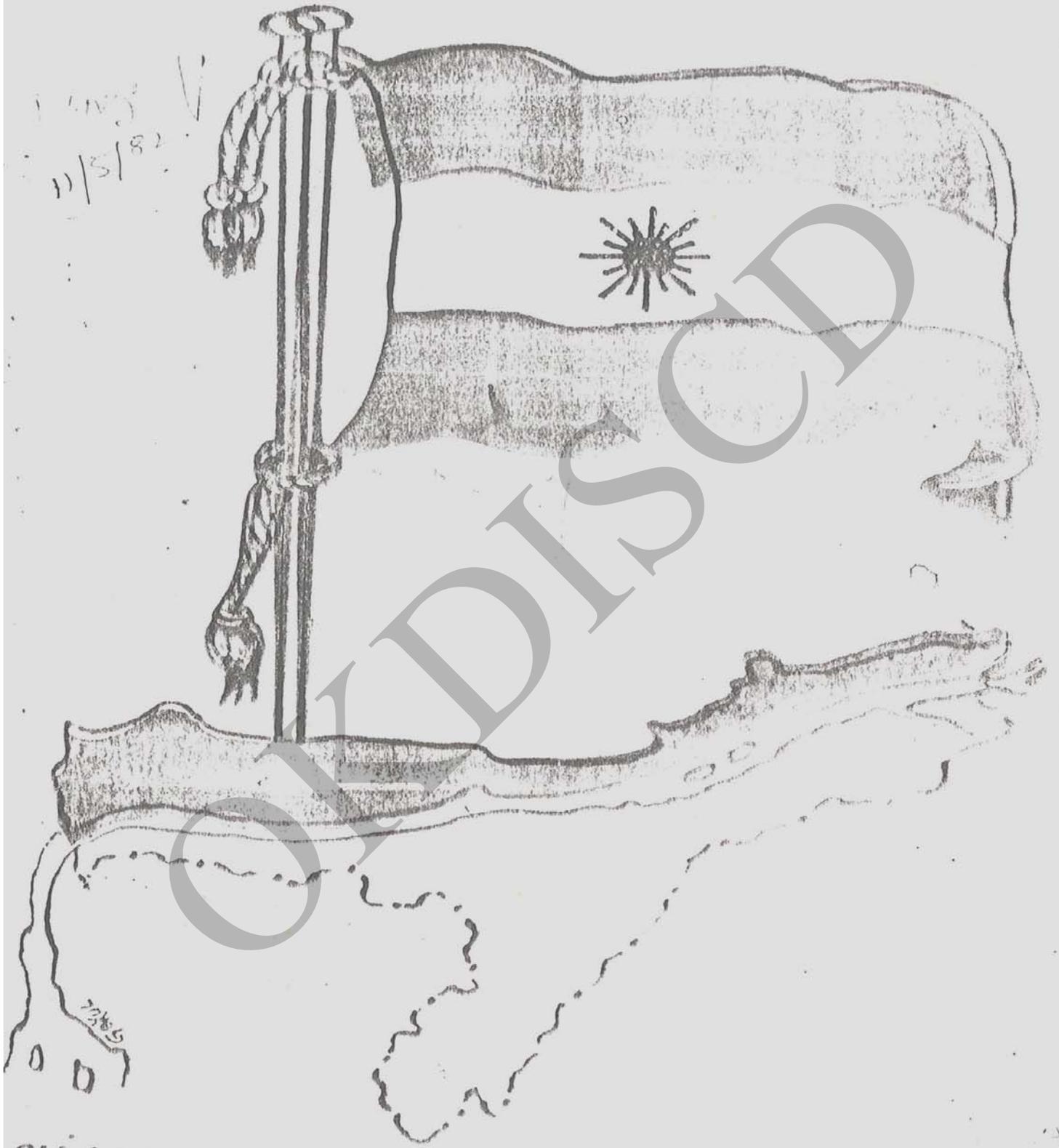

UDAYA CHAL BARTHA

Chief Editor :
Shri Lila Kanta Boro.

Joint Editor :
Shri Rudra Dasgupta

THE
UDAYACHAL BARTA
(SOUVENIR)

The 4th General Session,
The Plains Tribals' Council
of Assam (P T C A)

5th, 6th and 7th April, 1982
P. O. GOHPUR : Dist. Darrang, Assam.

Chief Editor :
Shri Lila Kanta Bore

Joint Editor :
Shri Rudra Dangiari

'THE UDAYACHAL BARTA'

(Souvenir) 4th General Session of the
Plains Tribals' Council of Assam. P.O.
Gohpur, Dist. Darrang (Assam) Pub-
lished by Shri Rudra Dangiari Joint
Editor "Udayachal Barta"

Cover designed by :

Shri Rudra Dangiari,
Joint Editor, Udayachal Barta.

Price Rs. 6'00

Printed at the Bharati Press, Tezpur.

MESSAGE

गृह राज्य मंत्री
भारत

MINISTER OF STATE HOME
INDIA
NEW DELHI

Dated :22-12

Dear Shri Dangiari,

I am very happy to know that All Assam Plains Tribal Council is holding its 4th General Session at Sahpur (Assam) during March, 1982.

I send my good wishes on this occasion.

With regards,

Yours sincerely,

S/d-

(YOGENDRA MAKWANA)

Shri Rudra Dangiari

Joint Editor.

"Udayachal Barta",

All Assam Plains Tribal Council

P. O, Missamari Pin 784506,

Tezpur (Assam)

Government of Meghalaya
Chief Minister's Secretariat

No. CM. 15/82/8

Dated Shillong, the 17th Feb., 1982.

To

Shri Rudra Dangiari
Joint Editor
"Udayachal Barta"
All Assam Plains Tribal Council
P.O. - Missamari - Pin-784506
Tezpur (Assam)

Subj: Request for message
Ref: Your letter dt. 15.2.82.

Sir,

I am directed to refer to your letter cited above and to send herewith the message from Chief Minister along with his photograph as requested.

Yours faithfully,

S/d-

for Deputy Secretary,
Chief Minister's Secretariat
Meghalaya, Shillong.

CHIEF MINISTER
MEGHALAYA SHILLONG
February 15, 1982.

MESSAGE

I am glad to learn that a special souvenir "Udayachal Barta" will be brought out during the 4th General Session of all Assam Plains Tribal Council to be held at Gahpur (Assam) in March 1982.

On this occasion I send my greetings and wish "Udayachal Barta" all success.

S/d-

(W. A. SANGMA)

Government of Mizoram
Chief Minister Secretariat

No. CMS.16/81/ 122-123

Dt Aizawl the 31st Dec '81

TO

The Joint Editor,
Udayachal Barta.
All Assam Plains Tribal Council
P.O. Missamari Pin--784506
Tezpur, Assam.

As desired in your letter dated 15. 12. 81 a message from Brig. T. Sailo, AVSM (Rtd). Chief Minister of Mizoram is forwarded herewith.

S/d-

(LALTHANMAWIA)
Private Secretary to Chief Minister,
Mizoram.

CHIEF MINISTER
MIZORAM
AIZAWL

BRIG. T. SAILO, AVSM, (Retd)

MESSAGE

I am happy to learn that the All Assam Plains Tribal Council is bringing out the Special Souvenir "Udayachal Barta".

Taking this opportunity I would like to stress my hope and belief that (this special souvenir will serve as a means of having a real sense of National Integrity. As such, I would like to urge all Assam Plains Tribal to help in bringing about peace and prosperity which would be shared with other fellowcitizens of the country.

S/d-

(BRIG. T. SAILO)
CHIEF MINISTER

Dated Aizawl the 30 Dec 1981

ITANAGAR
PIN No. 79111
December 21, 1981

D. O. No. CM (AP) 3/81

MESSAGE

I am glad to know that the 4th General Session of All Assam Plains Tribal Council at Gahpur, Assam will be held during the month of March, 1982 and a Special Souvenir "Udayachal Barta" would be brought out on the occasion. I am sure that this souvenir will go a long way to bring out the news for which it has been intended.

2. I wish a grand success of the function.

S/d

(Gegong Apang)

Shri Rudra Dangiari,
Joint Editor,
"Udayachal Barta"

All Assam plains Tribal Council.
PO—Missamari : Pin 784506.
Tezpur (Assam)

THE PLAINS TRIBALS' COUNCIL OF ASSAM

H. O. KOKRAJHAR, DIST : GOALPARA

Camp :

Date :

From :

Charan Narzary, Ex. M. P.,
General Secretary, PTCA.

MESSAGE

It is indeed a matter of great pleasure that the Reception Committee is bringing out a Souvenir on the occasion of the Fourth General Session of the Plains Tribals' Council of Assam scheduled to be held at Gohpur in the district of Darrang.

The PTCA stands for Udayachal — the cherished homeland for the down-trodden plains tribals of Assam. We have been struggling through democratic means for achieving this goal since 1967 under the banner of the PTCA.

We are living in the system of parliamentary democracy which means that we have to become an important political factor both inside as well as outside the State Legislature to realise our political objective.

For this, our organisational base should always remain very strong. Unity among the plains tribals under the umbrella of the PTCA is the greatest need of the time. We are not going back, rather we are moving ahead step by step. We understand our own strength and we have adopted every possible strategy to gain more power that may lead us to our destination.

We learn from our mistakes and our past experiences give us deeper insight, wisdom and maturity. Let us be optimistic and move forward for a brighter future. Our movement is a link from generation to generation. We must face all the eventualities and fight the hostile forces with a grim determination.

I hope the Souvenir will be able to project the political thought and the burning issues of the ever neglected plains tribal people in their true perspectives.

I also wish a great success of the Fourth General Session of the PTCA under the able management of the Reception Committee.

Kokrajhar,
December 18, 1981.

Sd/
(Charan Narzary)

Ref No.

President

B. Doley, B. Sc. LL.B.

Vice-President :

S. Brahma Choudhury,
B.A. M.L.A.

(Ex. Minister Forest
etc.)

General Secretary :

C. Narzary, M.A. LL.B,
Ex. Member of parliament

Asstt. General Secretary

Lt. B.K. Basumatari

I. N. (Retd.) M.L.A.

Joint Secretary :

K. G. Basumatari M.A.,
M.L.A.

Chief Organising

Secretary

P. Brahma, B.A.

M.L.A.

Organising Secretary

B. Payeng.

To

Shri Rudra Dangiari

Joint Editor,

'Udayachal Barta'

(Souvenir).

Shri Kamal Basumatary, M. A.

M L A

**Joint Secretary Plains Tribal's Council, Assam.
Chairman Reception Committee.**

**Shri Birusond Doley, B. SC. LL. B.
President Plains Tribal's Council, Assam.**

**Shri Bhuban Chandra Mech,
President Tezpur Plains Tribal Council, Assam.**

English Section

CONTENTS

Plains Tribals and the Protected Areas in Assam : What it is ?	1	Biruchon Doley, President, PTCA
Movements in Assam - Then and Now (A Plains Tribal's Appraisal	5	Binoi Kumar Basumatari, M.L.A.
List of Committees	14	

Plains Tribals and the Protected Areas in Assam : What it is ?

Biruchon Doley

President, PTCA

The Constitution has provided measures to ensure protection to the scheduled tribes in respect of economics, social and political injustice. The Constitution has also directed to the States to safeguard them from all forms of exploitation with special care to promote the educational interests of these tribes. The Constitution has again provided that all citizens have the right to move freely in any part of India to reside and to settle, and have the equal right to acquire, hold and dispose of property ; but in the same breath the Constitution has restrained the operation of these rights in the interest of scheduled tribes and directed the States to impose restrictions as may be required for the protection of the interest of scheduled tribes.

Large areas predominantly inhabited by the scheduled tribes have been constituted into scheduled areas in all the states except in Assam and these areas have been given some amount of autonomy

as embodied in the V (fifth) schedule. Under the V (fifth) schedule, better administrative control, rapid economic development and progressive welfare activities are envisaged. However, the scheduled tribes in the plains of Assam are being deprived of the socio economic guarantees as envisaged under the scheme of fifth or sixth schedule. The Constitution, nevertheless, has assured equal protection as provided in the V schedule to the scheduled tribes of Assam and directed the State to adopt such measures so as to protect the scheduled tribes from exploitations. The reasons behind as to why fifth schedule was not embodied in the Constitution for the scheduled tribes in the plains of Assam was due to the fact that before achievement of independence the tribals in Assam had already secured safeguards politically and economically, and both Sadullah and Bordoloi Ministry had to enter into separate agreement with the then Tribal League to form coalition

government acknowledging the areas predominantly inhabited by the tribals as separated from the rests and giving effect to, therein, the policies separately adopted for the protection and the welfare of tribals. The Constitution did not specify separate schedules for the plains of Assam taking into account the existing arrangement of autonomy thus already given and enjoyed by the tribals. Before adoption of the Constitution the agreement dealing in respect of land was codified to law which gave rise to Belts and Blocks as provided under Chapter Ten of Assam land & Revenue Regulation of 1886. This act was enforced as law in the eve of the year of Independence, 1947.

Regarding the policy which was meant for the protection of the scheduled tribes, the act itself says—“Large areas in the plains district are inhabited by plains tribal people. Simple in nature these people were living in primitive condition, and due to lack of education and material advantages, they could not look after their own welfare and were incapable of protecting their own interest. A large number of outsiders began to pour in large number into Assam ... To protect these people from the onslaught of these land hungry outsiders, imaginary

lines were drawn dividing the areas occupied by the tribals from the areas occupied by these outsiders. This was known as **Lines system**, which, however, did not work satisfactorily. Latter colonisation schemes and development schemes were taken up but these also did not give necessary protection to the scheduled tribes. In order to give them necessary protection, therefore, the Tribal Belts and Blocks were constituted.” The principle followed in constituting these Belts and Blocks was that the majority of population in these areas must be tribal and that there should be sufficient waste lands available in that area. When these conditions are fulfilled in a continuous stretch of land, a Belt is constituted; other-wise Blocks are constituted. The lands under these Belts and Blocks can be disposed of only after taking into consideration of the act and the rules as under—

- (1) The bonafide needs of those who are permanently residing within the areas.
- (2) The Bonafide needs of those who are temporarily residing before 1947 as settlement holders of land but likely to become permanent resident.
- (3) The Bonafide needs of the tribals who are living elsewhere in the district.
- (4) A person cannot acquire or

possess any land within the Belt or Block by transfer, exchange, lease, agreement or settlement in violation of the rules of settlement. Likewise, no document purporting to give possession by transfer, exchange, lease, agreement or settlement can be registered. Waste land shall have to be settled only with the people notified by government that is (1) Scheduled tribes, (2) Scheduled castes, (3) Snathals and (4) Hills tribes.

Any person other than the classes of people mentioned above if occupies any waste land or annual land in violation of the rules shall be evicted forthwith. The Deputy Commissioner or the Officer empowered on his behalf is the sole authority to look into, that—the law has been properly applied; that is, no person other than the notified classes shall remain in the areas of Belts and Blocks violating the act; and, that, the classes or people who are eligible get proper protection. The Civil Court cannot exercise jurisdiction in matters of settlement or eviction or in any law covering Belt and Blocks.

There are altogether 33 Belts and Blocks constituted. Of these the belt constituted in the northern part of Assam is the longest one. It comprises the areas in between the foot hills of Arunachal Pradesh in the north and the

North Trunk Road in the south and is a continuous stretch of land of North Lakhimpur District, Darrang District, Kamrup District and Goalpara district. The compactness and size of these areas can be taken into consideration as scheduled areas which the Constitution has enshrined for direct supervision by the President in matters of administration as well as welfare activities. The protective measures in respect of land was adopted since scheduled tribes people, in particular, due to lack of education are unable to look after their welfare which wholly depends upon their having land sufficiently. Now after the constitution of the Belts and Blocks and the law having been enforced, it is disgraceful the Government had allowed the non-eligible, outsiders to possess, to acquire, to exchange, transfer, and lease out as they wanted at the cost of the tribals who are roaming in search of land, frequently facing eviction from the reserved forests. It is due to the vested interest of those groups of officers and politicians at whose behest the non legitimate people, nay, the foreigners are allowed to disturb the peaceful living of the tribal as well as to dislodge them from their home land. It is to be noted when these Belts and Blocks were constituted, the tribal majority in these

areas was the criterion followed.

Politics began to play upper-hand since after the creation of these areas meant for the wellbeing of the most backward classes and, the ideal homogeneity of these classes became the sore eye which ultimately shattered "live and let live" as propounded by Jawaharlal Nehru. There has been agitation sponsored by the plains tribals council of Assam (P.T.C.A.) since the last two decades for proper enforcement of the laws for the belts and for all practical purposes in order to implement the socio-economic promises and the educational advancement as embodied and enshrined in the constitution, these areas in the northern part of Assam covered by the belts added with contiguous

tribal majority areas should be declared as scheduled areas and with the direct supervision of the President, administration of autonomous type should be introduced. It is an admitted fact that, had there been sincerity towards the sacred promises of the constitution the scheduled tribes could grow according to their hopes and aspirations and could rise to the occasion of nation in all round. It is suggested, and sooner it is better, to carry out an exhaustive survey and settlement operation in these Belts and Blocks areas in accordance with the existing law. There should be consistent efforts to restore the status quo of these areas with the Scheduled Tribes as majority.

Movements in Assam—Then and Now.

(A Plains Tribal's Appraisal)

— Binoi Kumar Basumtari

The 29 (twenty-nine) months old movement in Assam against foreigners is now stepping into the 30th month. To be precise, it started sometime in late September 1979.

One thing has been barely mentioned that at this time, the first Plains Tribal Chief Minister in the person of Shri Jogendra Nath Hazarika was installed as the puppet Chief Minister guided and controlled by kaladoisopic forces and powers - to write the political history of Assam in blood-red letters, which was the shortest in tenure. These happened not as a result of normal course of political events but was pre-planned by forces enemical to the Plains Tribal people of Assam.

The political history of Assam for this period is blood-red, because when the movement against foreigners took stride, the first victims happened to be Bihuram and Habiram Boro of Fullung, near North Gauhati. These persons were brutally murdered by members of

AASU and Assam Police on the plea that they harboured foreigners. Interestingly enough the Magistrate on duty at the site of incident was also a plains tribal. The irony of the occasion is that when a plains tribal Chief Minister's policies are carried out by plains tribal officers, to annihilate fellow plains tribals - the anti-tribal policies of the state are fully and correctly implemented.

During October 1979, members of AASU were constantly seen around the residence of the then Chief Minister: Shri J. N. Hazarika. It is also reported that Shri Hazarika, with his razor-thin majority in the assembly and unsure of his tenure as the Chief Minister, played a dual role; and his government and the AASU sought to evolve a policy of mutual benefit. If not, what can be the explanation for usage of state pool cars by members of AASU? If so, were there any government step to prohibit such uses of government property for a

movement against that very government ?

Another point of interest is that the movement started with three absolutely anti-tribal charter of demands by AASU. In simplified form, they are :—

- 1) Stoppage of Scholarships to Scheduled Tribes and Castes, 2) Elimination of Job Reservations for Scheduled Tribes and Castes, 3) Elimination of reserved constituencies for Scheduled Castes and Tribes. However regrettable, these demands smack of anti-reservationists of Bihar and UP. So, what could be the source and line of such thinking ?

I had foreseen such happenings and therefore clearly stated in the floor of the then assembly session that Mr. Hazarika - already sullied as a 'defector' was foisted as the Chief Minister by the anti tribal, foreigner dependent Mr. Sarat Chandra Sinha to divide and rule the emerging consciousness and unity of the plains Tribals in Assam.

This first Plains Tribal chief Minister of Assam expressed the following opinion on 9th October 1979, in the meeting with the Joint Secretary, Tribal Development of the Union Home Ministry, that - "the plans and programmes for the plains / scheduled tribes of Assam could not be regarded as very different from those drawn up for members of the other communities". This Chief Minister

also failed in his primary responsibility of forming the Tribal Advisory Council of the state of his government. Is it possible, that the plains Tribals' problems in Assam consisted of only having a plains tribal Chief Minister in the state? In these efforts, another plains tribal legislator in the person of Shri Padmalochan Boro, in his capacity as the Parliamentary Secretary, belonging to the progressive Democratic Front, ably assisted the Chief Minister, in such smooth and silent plains tribal oppression. So much so, for the first plains tribal Chief Minister of Assam.

By the beginning of November '79 Shri Hazarika's Cabinet was already shaky, because the Assam Janata Dal, consisting of only sixteen legislators, all became cabinet members or government office bearers with cabinet rank and facilities - in itself a pioneering effort in administration. Therefore, they could not build up public support or mass base for their programmes, if any. To make up this deficiency, the AASU and the bogey of foreigners provided a golden opportunity to Asom Janata Dal to project the image of a truly regional party by seeming to take action to expell the foreigners. Whereas it is now confirmed that while having a discussion with the Chief Election Commissioner of India,

Shri Hazarika kept absolutely mum for long two hours, while the Muslim cabinet members kept up a tirade against the demand for expulsion of foreigners and insisted that the mid-term election to parliament must be conducted as already declared along with the rest of the country. Otherwise, what could be the explanation for going ahead in a bull-headed manner to hold the election? Because, during my discussion with the Chief Election Commissioner, he explained the technical difficulties of taking decisions in such situations, saying that when a cabinet of a duly constituted government recommends postponement of poll, the election commissioner is bound to give his considered opinion of such a far reaching recommendation.

It was only after Shri Hazarika's ministry was reduced to minority after losing the support of Congress U and the other parties he ran helter-skelter, demanding postponement of the poll. The Election Commissioner was not bound to consider any request from a ministry which is already reduced to minority and had no right to continue in office. As such, Shri Hazarika's efforts to align popular mass feelings of Assam, appears to be opportunistic. In fact by the end of November, stage was so set that it was technically and legally di-

fficult to postpone the poll in any part of the country. The Election Commissioner also stated that gauging from the spontaneity received for the call boycott of the poll, it would be a bad precedent to formalise such an undemocratic demand in a democratic country like India. When it was clear the elections will be impossible to be held, the Election Commissioner thought it best that the exercise however futile, should be allowed to run its full course.

Thereafter, the Assam Assembly was suspended on 12th of December, 1979. It is perhaps mere co-incidental that I was the last political visitor from Assam to meet the President of India, Shri N. Sanjiva Reddy on the 12th of December, around 5 p. m., right after his meeting with the then Prime Minister of India, Shri Charan Singh. During discussion, the President clearly told me that "he cannot act upon the advice of a tottering government. So, the decision to postpone the poll could be made only after a legal and constitutional government is in command in the state". He also frankly told me that the governor's recommendation for suspension of Assam Assembly and to impose his government was formally conveyed to him by the Prime Minister a few minutes ago. Then he asked me about the po-

litical situation of the state and whether formation of an alternative viable government was possible in Assam. To this I replied that looking at the compositions of the house, it seemed impossible for any group or groups to come into an understanding to form a popular government in the state at the time. Thereafter, he asked me what the people of Assam wanted. I told him that a systematic influx of foreigners have been going on into Assam and north-east India for the last few decades which became more pronounced after the Chinese invasion and as Indians, we cannot allow any foreigners to take part in the process of deciding or choosing a government for the state. I tried to explain to the President that it was the plains tribals of Assam who were the first to realize the stifling pressure of the foreigners in tribal areas of Assam.

It was observed that the political leaders of Assam had a primary target of shattering and bifurcating the tribal areas of Assam right after independence, socially, politically and economically. To achieve this, the inner-line restrictions were removed from the north bank of Assam and Garo and K & J Hills which is now known as Meghalaya. The application of inner-line restrictions in NEFA (now Arunachal) and Naga Hills (now

Nagaland) was whimsical and half-hearted. Due to inaccessibility, the application on inner-line restrictions in Lushai Hills (now Mizoram) was more or less ignored.

To cap such dishonest policies, a former Chief Minister, Shri Bishnuram Medhi, to immortalize his name, created "Bishnupur" in Shillong, the capital of the then Assam and near Bijnai in Goalpara district of Assam. Needless to say that these 'Bishnupurs' were populated with East Pakistani refugees—in the face of absolute opposition from the tribals of these areas. Not only that, crores of Rupees were spent and granted as reliefs and rehabilitation expenses to these people. Such policies of shattering tribal areas were only followed by all successive chief ministers of Assam. Another Chief Minister Shri Mohendra Mohan Chowdhury took great pride in flouting the provisions of protective measures in tribal belts and blocks, and confirmed in the Assam Legislative Assembly that he settled 55 thousand families (at least one lac ten thousand people @ two persons per families) of East Pakistanis in tribal belts and blocks between '62 and '65 at Tamulpur in Kamrup district.

Seeing all these, every group of tribal has walked out of Assam and

formed their own home-states to preserve and protect their culture, customs, tradition, society and independent identity. The remaining plains tribals are also in the process of walking away from the remaining area that is now called Assam. And it should be recognised and accepted by the Central Government, if it is really keen to give justice to the plains tribes now living in Assam.

These anti-tribal feelings in Assam is so ingrained in the minds of Assamese political leaders that it percolates down to the lowest strata of non-tribal Assamese society. To cite few examples, (1) Land settlement operations in tribal areas are not carried out even after 33 years of the Independence. It is allowed to be waived with a view to keep the tribal areas open for non-tribal people. Otherwise, what could be the explanation for issuing 'Myadi Pattas' (permanent land holding certificates) to non-tribal people in tribal belts and blocks in utter contempt and violation of the Assam Land & Revenue Regulation Act, 1886 and its chapter X? The systematic injustice become more pronounced when every day hundreds of plains tribal people mill around the offices of Sub-deputy collectors (REVENUE OFFICIALS) in the entire state. Their faces tell of suppression and

ignominious defeat at the hands extorting "Lat Mandals", Settlement Officers and SDCs. These Revenue Officers with their leecherous blood-sucking habits have drained and extorted the plains tribal people and made them home-less and destitute in their own homes and hearths. If these people were not in hand and glove with non-tribal political leaders, then could they have the courage of settling foreigners in Assam, not to speak of violating provisions of tribal belts and blocks?

Even in this policy, plains tribal ministers in Assam were utilized. Otherwise, in 1972, under what compulsion Shri Ranendra Narayan Basumatari shifted over sixteen hundred families from compact tribal areas to unknown forest colonies of Gohpur? These tribal people are now sought to be rejected by the local non-tribal Assamese people of the area, and during emergency, over three hundred persons died there due to exposure and hunger as a result of most brutal eviction perpetrated by the non-tribal Assamese politicians and administration.

Through Shri Ranendra Narayan Basumatari, Assam Government also shifted thousands of tribal families from their own homes and hearths in 1972 and settled them in the entire forest

reserves on the Assam and Nagaland border, with a view to create enmity between the Plains Tribals of Assam and the Nagas. Out of this group also over a hundred tribal persons were massacred in the month of January 1979 by the Nagas. Surprisingly the Assam police know beforehand, that such massacres will occur. But what could be the cause of their inaction, if it is not borne out of anti-tribal hatred?

Then who is responsible for encouraging and utilising foreigners to suppress tribals? Against whom should this movement be conducted? Should not the non-tribal Assamese political leaders and the administration be driven out from the plains tribal areas? If the Assamese society is so much against foreigners then why the top political and social leaders embrace these so called foreigners as 'Natan Assamiyas' (New Assamese) and kick away the aboriginal tribals to the gutters!

The plains tribal people therefore, have been keeping away from active participation in the movement, except for a few individuals. Because the tribal society believes in self-purification and assuming responsibility for misdeeds. Therefore, they so expect their brother Assamese non-tribal people to purify

themselves and drive out the so called foreigners which were brought in by themselves. Besides, the moral supports, the plains tribal people would probably have come out actively, had the AASU did not start the movement with anti-tribal stance. Tribal people and students were also not taken into confidence while launching the movement against foreigners. Perhaps the AASU is also ingrained with deep anti-tribal sentiments! Otherwise, why did not the AASU honour the commitment made to All Bodo Students Union, which demanded certain assurances and clarifications to the effect that plains tribal problems will be recognised by their fellow non-tribal Assamese student community.

After the imposition of President's Rule in Assam on 12th December, 1979, the people of the state had serious misgivings about this presidential Rule, thinking that it would be a government and administration which will be absolutely bureaucratic and insensible to the public feeling and needs. How then could the administration and government in Assam collapse?

The subsequent happenings in Assam has belied this belief. We have seen that no advice or instruction from the Central government have been carried out in the state. The government ser-

vants totally ignored the threat of disciplinary measures and were united in their move against foreigners. This was the result of an acute feeling that the people of Assam, their culture, their traditions and society face positive extinction at the hands of the foreigners. Therefore, the state government and its employees were united in this issue. What is more, the state government and the local police set-up, not only seemed to encourage the movement, but have participated actively in the movement-

Seeing this, a plain tribal and particularly a Bodo, instantly remembers the undemocratic, unconstitutional suppression of the tribals who participated in the RCPI revolutions after 1948 and the movement for demand of Roman Script for the Bodo Language in 1974/75. In the earlier RCPI Movement, only tribal villages in hundreds were razed to the ground and prices were declared on the heads of tribal leaders like, Aniram Basumatari, late Bishnu Rabha etc. During the movement for Roman Script, I was a firsthand spectator in the conduct of rapes and molestation before the statue of Mahatma Gandhi in the compound of Sub-divisional court of Mangaldoi. Not only that, hundreds of Bodo volunteers were chased from Mangaldoi to Dalgaoon after their release at 11 O

clock night on the National Highway, many of them half-naked Bodo girls. Because, at this time of night, no transportation was available and people had to follow the National Highway for reaching homes. In the process, many Bodo girls were kidnapped by the Assamese police and people, for fulfilling their lusts and these girls returned homes in most pathetic condition after a week to one month.

I had also seen Bodo villages, when the Assam Police took away fowls, pigs, goats, rice, after destroying houses and molesting women. The items like rice and paddy which could not be carried away, were poured with Kerosene and completely spoiled for future utilization. Hundreds of wooden spinning looms were destroyed and cloths in the process of making tribal motifs were cut out and destroyed, which are the dearest form of expressing tribal culture by tribal women. Even the house of the writer was raided fourteen times and a most anti-tribal officer ransacked his house and belongings by declaring that his house was cachee of arms and explosives. Besides these, seventeen Bodos died of direct bullet hits fired by the Assam Police and two died of diseases as a result of inhuman treatment in jails. Thousands of Bodos had broken arms and legs as a result of brutal police lathi-charges. These inhuman trea-

ment have not been forgotten by any plains tribal.

Therefore, every plains tribal have been silently comparing this present movement against foreigners in Assam and shudders to think why they were exposed to murderous weather of cascading rains and chill winds of November-December 1974 within open barricaded jails when this time in a similar situation apples and sweets were distributed and the volunteers always released before sunset whereas the Bodos were always released after 10 O' clock night when the world sleeps away comfortably. Hence, this comparison of the movement is made with a shocking emergence of clarity that the plains tribals are unwanted and inhuman lot in Assam.

This belief is gradually confirmed by the increasing number of public pronouncements by non-tribal Assamese leaders conducting the movement that "the score with the tribals will be settled after the completion of the movement against foreigners". These utterances are confirmed by the attempts on the life of this writer on 12th and 25th April '80, after sunset. Surprisingly when I had lodged a formal complaint with the police authorities the lower police officials at local level deny that any such attempt was made and that my

complaint was a fiction of imagination with a view to discredit the Assamese people and their movement.

During the Roman Script Movement, our Assamese brethren also opposed the Bodos openly by forcibly holding classes when Bodo volunteers were picketing the schools. Not only that, Assamese villagers men and women constructed roads even at night to facilitate passage of Assam police vehicles, so that Bodo villages are raided by armed police.

Meanwhile, it is reported that the AASU was utilized by the Asom Sahitya Sabha in their Annual Session at Roha, to pass a resolution that henceforth, only Assamese should be the language in the state. It clearly signifies, that the tribal languages like Karbi, Mising, Rabha etc. have no place in Assam. The position for Bodos would be very acute as their language is already a major Indian Language recognised by the Gauhati University.

As the movement lengthened, even after imposition of President's Rule, local regional parties also scrambled to don the mantle of guiding the movement against foreigners. So, during December 1979 the All Assam Gana Sangram Parishad was formally constituted with Purbanchalia Loko Parishad, Asom Jatiatabadi Dal and Asom Juba Samaj. These local reg-

ional parties have been formed only recently and they have adopted only pro-assamese stances. Somehow, these regional parties have not gained the confidence of tribals and other minorities of Assam.

With such developments, and with the emergence of such anti-tribal pictures, the conductors of the present movement, owe an explanation to the aboriginal plains tribals of Assam.

Howevre, as the movement lengthened, AASU tried to veer away from anti-tribal stances and serious discussions were held between AASU and tribal student organisations. These discussions did not produce any result, as the AASU failed to agree "to continue English as a medium in University level for indefinite period and accept tribal languages as Associate Language of the state".

Today, the situation is uncertain as to the continuance of the movement against foreigners. Equally uncertain are the decisions that may come from the Govt. on this issue. The resultant possibility is a stalemate of Himalayan proportions. Both the agitators and the Govt. is incapable of reasonable stand and hence an agreement, as seen from the innumerable parleys held till date.

So where does the plains tribal stand? The tribals stand, where they have been standing for ages, - alone, without God and Govts. So, the plains tribals have to move alone - as Kabi Guru Rabindranath says—"Move alone, proceed alone of no one comes forward with their helping hands".

So, with a glaring comparison of inequality, even in democratic movement by tribals and non-tribals, before our minds, we, the plains tribals have to chart a course for our existence—an existence fit for humans, which is possible only in a separate state or in UDAYACHAL.

As for the plains tribals, they know their history and place in the North East and they are not prepared to be brow-beaten at all. They will hert their rights and will demand their right to continue as tribals, come what may.

At the time of completing this article the big conference organised by Biswa Hindu Parishad at Gauhati claimed their guidance and participation in the anti-foreigners movement. This only confirms the serious doubts, that the anti-foreigners movement is only a mask to perpetuate the high-caste leadership and dominance of public opinion in Assam.

Reception Committee
The 4th General Session
The Plains Tribal Council of Assam
Gohpur 1982

Shri Kamal Basumatari M.L.A	Shri Galapsing Narziari Member
Chairman	" Niran Patgiri
" Bhubon Ch. Mach	" Kameswar Basumatari
Working Chairman	" Rajan Brahma
" Umananda Patorigam	" Prabin Brahma
Vice Chairman	" Kanak Boro
" Suran Narziari -do-	" P. C. Wari
" Baputi Payeng-General Secretary	" Kachab Saikia
" Nagan Basumatari	" Rabi Rabha
Working Secretary	" Rahan Boro
" Thaneswar Wari Treasurer	" Khunaram Boro
" Lila Boro Chief Editor	" Dhansing Boro
" Rudra Dangiari Joint Editor	" Nandiram Basumatari
" Subudh Basumatari—Member	" Uma "
" Punaram Basumatari	" Baparam Boro
" Krisha Basumatari	" Mohan Boro
" Khuken Narah	" Bijan Swargiari
" Dharmeswar Payong	" Dulan Basumatari
" Biseswar Payeng	" Bhudhar "
" Dhanbir Basumatari	" Bhol Swargiari
Deban Narziari	" Topeswar Swargiari
" Suren Basumatari	" Romansing Narziari

Shri Tanka Boro

- ” Ramchandra Doimari
- ” Satish Basumatari
- ” Kartic Swargiari
- ” Bapukan Mili
- ” Moti Naroh
- ” Jatin Pathok
- ” Papali Mili
- ” Chandra Pogag
- ” Maghona Mili
- ” Dutta Boro
- ” Amerandra Narziari
- ” Rajan Narziari
- ” Yana Pasung
- ” Sarukan Boro
- ” Damudar Patiri
- ” Khuklaswar Boro
- ” Kamal Boro
- ” Ambu Mach
- ” Moni Khaklari
- ” Jotin Brohma
- ” Banama.i Narziari
- ” Santiram Patiri
- ” Karneswar Mili
- ” Nitya Basumatari
- ” Moniram Swargiari
- ” Sochi Basumatari
- ” Holadhar Boro
- ” Holeswar Machahari

Shri Jatin Basumatari

- ” Jogeswar ”
- ” Ghanasyam Narziari
- ” Moghananda Doimari
- ” Promod Basumatari
- ” Upen ”
- ” Zarman Boro
- ” Sahan Machahari
- ” Lukan Basumatari
- ” Rajandra ”
- ” Babulal ”
- ” Rajan Brahma
- ” Ajit Basumatari
- ” Ananda ”
- ” Bisarsing Boro
- ” Bhabendra Machahari
- ” Prahoad ”
- ” Bagiram Naroh
- ” Rabison Machahari
- ” Sukumar Hazuari
- ” Telaswar Basumatari
- ” Debonath Mili
- ” Manik Pago
- ” Zilapur Kamand
- ” Purna Patiri
- ” Khargeswar Doley
- ” Khamili Pago
- ” Karsin Patiri
- ” Gon ”

Shri Mohason Doley

- ” Bania Mili
- ” Tularam Pago
- ” Rajan Kutum
- ” Harakanta Patiri
- ” Prasad Kutum
- ” Pronaikumar Basumatari
- ” Phulan Dawri
- ” Tanzing ”
- ” Liling ”
- ” Magha Boro
- ” Narasing Pagu
- ” Dinach Swargiari
- ” Santala Rava
- ” Tikandra Swargiari
- ” Khaga Bahadur Lama
- ” Dhanabir Bishakarma
- ” Santabir Tamang
- ” Thaship Kangari
- ” Sodananda Sarma
- ” Mahaswar Pahadi
- ” Bapukan Pagag
- ” Mongal Sinta
- ” Lalit Mili
- ” Thageswar Kardong
- ” Lakheswar Tayae
- ” Jogat Payang
- ” Babulal Narah
- ” Kameswar Sinta

Shri Amus Kandulna

- ” Lalit Basumatari
- ” Sabin Swargiari
- ” Dizan Basumatari
- ” Kamol Singnar
- ” Dakhin Singnar
- ” Jit Bahadur Mogar
- ” Ram Bahadur Dorzi
- ” Padum Payeng

Ladies Members

Shrimati Dokhmola Patiri

- ” Badami Pago
- ” Ranu ”
- ” Moina ”
- ” Yapo Koman
- ” Chana Pasung
- ” Taradai Patgiri
- ” Yabor Pasung
- ” Amrabati Patgiri
- ” Birali Pago
- ” Long Patiri
- ” Binumati Patiri
- ” Tilu ”
- ” Bahagi ”
- ” Teyamot Kiutum
- ” Ayamoti Kaman
- ” Khuldai Patgiri
- ” Dabmoti Mili
- ” Dobarai Patgiri

Shri Samp Narzari
 „ Mina Boro
 „ Astami Swargiari
 „ Samari „
 „ Kaneswari Boro
 „ Monusi bala Basumatari
 „ Indribala Swargiari
 „ Padasibala Basumatari
 „ Kamalabati Brohma
 „ Kanduri Basumatari
 „ Monaswari „
 „ Rupeswari Goari
 „ Phuleswari Narziari
 „ Someswari Basumatari
 „ Somsu Mochahari
 „ Roimoti „
 „ Jagri Doimari
 „ Janzel woari
 „ Sontholi Basumatari
 „ Joiyonti Boro
 „ Khopeswari Narziari
 „ Ausi Swargiari
 „ Romoni Basumatari
 „ Adong „

Fendal Sub-Committee

Shri Doben Narziari—Chairman
 „ Atul Goyari—Convenor
 „ Babu Narziari—Member
 „ Bikarsing Basumatari
 „ Bhaben „

Shri Dadhiram Narziari
 „ Khagen Doimari
 „ Rajen Narziari
 „ Rabi Basumatari
 „ Lalit „
 „ Kartic Swargiari
 „ Yane Pasong
 „ Subudh Basumatari
 „ Kharga Bahadur Lama
 „ Amos Kandulna
 „ Suraj Brahma
 „ Suran Narziari
 „ Mogananda „

**Stage, Gate and Decoration
 Sub-Committee**

„ Shri Krishna Basumatari
 Chairman
 „ Ghanasyam Narziari— Convenor
 „ Sochi Basumatari— Member
 „ Dharendra „
 „ Santhola Boro
 „ Dhaneswar Goyari
 „ R. Dangiari

Water Supply Sub Committee

Shri Suren Narziari— Chairman
 „ Sukumar Hazuari Convenor
 „ Ananda Basumatari— Member
 „ Balendra Doimari
 „ Promud Basumatary

Food Sub—Committee

- Shri Dutta Boro Chairman
" Amarendra Narziari—Convenor
" Yano Pasung—Member
" Sarukan Doley
" Jugeswar Basumatari
" Harakanta Kutum
" Bagang Basumatari
" Lakheswar Narziari
" Jinaram Yoyari
" Bagiram Narah
" Dhanbir Basumatari
" Thanewar Wari
" Kamal Boro
" Santhola "
" Ruhini Narziari
" Lila Boro
" Suren Narziari

Electricity Sub—Committee

- Shri Rabi Narziari—Chairman
" Rupen Basumatari—Convenor
" Dharendra Basumatari—Member
" Prasanta Mochhari
" Mouikanta ,

Publicity and Communication

Sub-Committee

- Shri Suren Narah—Chairman
" Pyarilal Basumatari—Convenor
" Binas Doimari—Member
" Ghanasyam Narziari

Shri Sochi Basumatari

- " Binanda "

Cultural Sub-Committee

- Shri Krishna Basumatari—Chairman
" Dhanswar Yoyari—Convenor
" Binanda Masahari—Member
" Subhas Basumatari
" Mukunda "
" Suren Narah "
Miss Joymala Patgiri
" Rupeswari Yoyari
" Taronibala Basumatari
" Niva Rani ,

Fund Collection Sub-Committee

- Shri K. Basumatari M. L. A.
" Bhuben Mech—Chairman
" Ambu Mech—Convenor
" Ponaram Basumatari—Member
" Nagen "
" Umananda Patirigum
" Surukan Doley
" Yara Pasung
" Sadananda Sarma

Health and Sanitation

Sub-Committee

- Shri Ratneswar Basumatari—Chairman
" Kanaklal Ramsiari—Convenor
" Rabison Machhari—Member

Shri Bipul Basumatari

„ Ponaram „

„ Margo „

Souvenir Sub Committee

Shri Subudh Basumatari---

Chairman

„ Lila Boro— Chief Editor

„ Rudra Dangiari— Joint Editor

„ Ponaram Basumatari— Member

„ Nagan „

Volunteers Sub Committee

Shri Dinesh Swargiari— Chairman

„ Tarun Basumatari— Convenor

„ Pronai Ku. Basumatari Member

„ Asaw „

„ Thaneswar „

„ Bongga „

„ Kartic Boro

„ Bapukan Pogag

„ Mukul Wari

„ Lahit Basumatari

Shrimoti Astomi Swargiari

„ Kanduri Basumatari

„ Kamolaboti Brahma

„ Phuleswari Narziari

„ Khapeswari „

List of Elected Members from the Plains Tribal Council of Assam (PTCA) The Indian Parliament, in the Sixth Parliamentary Election 1977.

Sl.	Name of the elected candidate	Constitutency	District
1.	Shri Charan Narzary M. A. LL. B.	Kokrajhar	Goalpara

List of the Elected Members from the Plains Tribal Council of Assam to the Assam Legislative Assembly in the Sixth Assembly Election 1978

Sl.	Name of the elected candidate	Constituency	District
1.	Shri Binoy Kumar Basumatari B. A.	Udalguri	Darrang.
2.	„ Kamal Basumatary M. A.	Barchala	Darrang.
3.	„ Samar Brahma Choudhury B. A.	Kokrajhar	Goalpara
4.	„ (Cabinet Minister, Forests, Livestock Veterinary and Animal Husbandary)		
5.	„ Panchanan Brahma	Sidly	Goalpara

LIST OF THE TOP GENERAL EXECUTIVE P. T. C. A. LEADERS.

1.	Shri Birusond Doley B. Sc. LL. B.	President.
2.	,, Somar Brahma Choudhury B. A.	Vice-president.
3.	,, Charan Narzary M. A. LL. B.	General Secretary
4.	,, Binoy Kumar Basumatary B. A.	Asstt. General Secretary.
5.	,, Kamal Basumatary M. A.	Joint Secretary
6.	,, Panchanan Brahma	Chief Organising Secretary.
7.	,, Baputi payeng	Organising Secretary.

LIST OF THE TEZPUR DISTRICT EXECUTIVE MEMBERS

Shri	Bhuban Mech	President
,,	Punaram Basumatary	Working President
,,	Rabi Rava	Vice-President
,,	Suren Narziari	,,
,,	Baputi Payeng	General Secretary
,,	Rudra Dangiar	Asstt. General Secretary
,,	Lila Baro	Chief Organising Secretary
,,	Rajan Doimari	Asstt. Organising Secretary
,,	Subodh Basumatari	Members
,,	Golap Singh Narzari	
,,	Nagen Basumatary	
,,	Suren Narzari	
,,	Purnanda Basumatari	
,,	Niram Patgiary	
,,	Mani Ram Khaklary	
,,	Kachab Saikia	
,,	Tolan Besumatary	
,,	Krishna Basumatari	
,,	Dutta Boro	

Members

- „ Balusaheb Pegu
- „ Yeyana Pasung
- „ Tinaram Payeng
- „ Lakhindar Narah
- „ Umananda Patirigoom
- „ Suren Narah
- „ Amburam Khaklari
- „ Harakanta Kutum
- „ Holadhar Boro
- „ Sachi Basumatary
- „ Phulen Deuri
- „ Karneswar Mili
- „ Shanti Patrigoom
- „ P. C. Wari

- Miss
- Punya prabha Boro
 - „ Maneswri Basumatary
 - „ Binumati pegu
 - „ Sikimi Bala Basumatary
 - „ Lakheswari Boro
 - „ Parbati Musahary.

অসমীয়া বিভাগ

এই সংখ্যাত আছে—

জনজাতি বনাম অসমৰ ৰাজনীতি	১	শ্ৰীবিমল গয়াৰী
ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ নেতৃত্ব	৬	শ্ৰীশুকুৰ সিং হাজৰিকা
পি টি চি এ বনাম জনজাতীয় কংগ্ৰেছী ৰাজনীতি	৮	চৰণ নৰ্জাৰী, প্ৰাক্তন এম-পি সাধাৰণ সম্পাদক, পি টি চি এ
সম্পাদকীয় (স্মৃতি গ্ৰন্থ উদয়াচল বার্তা)	১৭	শ্ৰীমিলা কান্ত বড়ো সম্পাদক

— জনজাতি বনাম অসমৰ ৰাজনীতি —

শ্ৰীবিমল গয়াৰী

বাথৌফুৰী

“অসমৰ ৰাজনীতি আৰু ৰাষ্ট্ৰ গঠনত অসমৰ আদি সন্তান ট্ৰাইবেল জাতীয় মানুহ সকলৰ সদায় এটা বিশিষ্ট স্থান থাকিবই লাগিব। ট্ৰাইবেলক বাদ দি অসমীয়া জাতি গঠনৰ কোনো আন্দোলনেই পূৰ্ণভাবে সফল্য মণ্ডিত হ'ব নোৱাৰে…… ট্ৰাইবেল জাতিৰ কৃষ্টি-সংস্কৃতি প্ৰভাৱ বৈশিষ্ট্য পূৰ্ণভাবে অক্ষুণ্ণ ৰাখিলেই অসম দেশৰ প্ৰকৃত অসমীয়া জাতিৰ প্ৰকৃত কৃষ্টি বৈশিষ্ট্য ৰক্ষা কৰা হ'ব।”

আজিব পৰা অৰ্দ্ধ শতাব্দীৰ পূৰ্বে অসমৰ এজন চিৰনমস্য খ্যাতনামা শিল্পী, সাহিত্যিক আৰু সাংস্কৃতিবিদ মহাপুৰুষে এই কথাষাৰ কৈছিল। মহাপুৰুষজনে হয়তো এময়ত সমগ্ৰ উত্তৰ পূৰ্ব ভাৰতত ৰাজত্ব কৰা শৌৰ্য্য-বীৰ্য্যশালী অসমৰ জনজাতি সকলৰ প্ৰতি তদানীন্তন ৰাজনৈতিক নেতাসকলে কৰা অন্যায় অবিচাৰ লক্ষ্য কৰিয়েই কথাষাৰ কৈছিল। সচাকৈয়ে এইখন দেশত জনজাতি সকলৰ প্ৰতি ৰাজনৈতিকভাৱে অন্তৰীণ অন্যায় অবিচাৰ কৰি অহা হৈছে। যাব ফলস্বৰূপে মহাপুৰুষে সঁকিয়াই দিয়া স্বত্বেও আজি অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অস্তিত্ব দুৰ্বল হ'বলৈ উপক্ৰম হৈছে। অসমৰ আদি সন্তান জনজাতি সকলে নিজৰ

কৃষ্টি সংস্কৃতি বৈশিষ্ট্য ৰক্ষা কৰি আত্মপ্ৰতিষ্ঠাৰ বাবে সময়ে সময়ে তেওঁলোকৰ সাংবিধানিক নানান সংগঠনৰ যোগেদি সংগ্ৰাম কৰি আহিছে। কিন্তু পৰিতাপৰ কথা তেওঁলোকৰ আত্মৰক্ষাৰ দাবী গণ্য কৰাটো দূৰতে থাকিব। অনেক সময়ত তেওঁলোকৰ বৈধ সংগঠনবোৰ অসমৰ ৰাজনীতিৰ কোপ দৃষ্টিত ধ্বংস হৈ আহিছে। এই সংক্ষিপ্ত আন্দোলনত ইয়াৰ জলন্ত সাক্ষ্য দুটিমান দাঙি ধৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে।

তাহানিৰ বৃটিছ ভাৰতৰ উপনিবেশ অসম দেশত মুঠ জনসংখ্যা আছিল মাত্ৰ ৭০ লাখ ৬০ হাজাৰ। ইয়াৰে ১২,৩২,২৮০ জন জন-জাতীয়। ব্ৰহ্মত অসমৰ মুঠ জনসংখ্যা ইং ১৯২১ চনত (৮০ আশী) লাখ ১৯৩১ চনত ৮৬ (চিয়াশী লাখ আৰু ১৯৪১ চনত ১,০৯,৩০,০০০ জন হয়। ইয়াৰে ২৮,২৪,১৩৩ জন জনজাতীয় আছিল। ১৯১১ চনৰ পৰা ১৯৪১ চনৰ ভিতৰত অসমৰ মুঠ জনসংখ্যা যি হাৰত বৃদ্ধি হৈছিল ইয়াৰ তুলনাত জনজাতীয় লোকৰ সংখ্যা বৃদ্ধিৰ হাৰ অধিক আছিল। জনজাতি লোকসংখ্যা এনেদৰে বৃদ্ধি হোৱালৈ চাঠি সেই সময়ৰ অজন-

জাতি তথাকথিত বৰ্ণ হিন্দুবিষয়কে সহ্য কৰিবলৈ
 টান পালে আৰু সেই সময়ৰ চৰকাৰৰ পৃষ্-
 ঠপোষক হিন্দু মহাসভাই জনজাতীয় লোকৰ
 সংখ্যা কমাবলৈ নানা চক্ৰান্ত কৰিবলৈ
 ধৰিলে। জনজাতি সকলৰ বহুলোকক ধৰ্মাস্তব
 ভাষাস্তব কৰিলে আৰু লোক পিয়লৰ সময়ত
 বৰ্ণ হিন্দু গণনাকাৰীৰ হতুৱাই জনজাতীয় লোক-
 সকলক “জাতি হিন্দু” “ধৰ্ম হিন্দু” “ভাষা
 অসমীয়া” বুলি শিথিল কৰিলে। কোনো
 কোনো অঞ্চলত জনজাতীয় গাঁও পিয়লেই
 নকৰিলে।

সেই সময়ত অসমত ভৈয়াম জনজাতি
 সকলৰ “ট্ৰাইবেল লীগ” নামৰ নিজস্ব ৰাজ-
 নৈতিক সংগঠন আছিল। এই সংগঠনে
 সমগ্ৰ অসমৰ ভৈয়াম অঞ্চলত সমূহ জনজাতি
 বাইজৰ সমৰ্থন লাভ কৰিছিল। ইং ১৯৩৩
 চনত জন্মলাভ কৰা এই শক্তিশালী জনজাতীয়
 সংগঠনে ১৯৪৯ চনলৈকে জনজাতি বাইজৰ
 ৰাজনৈতিক তথা সামাজিক মুখপত্ৰ হিচাপে
 কাম কৰিছিল। ১৯৩৩ চনতে ট্ৰাইবেল লীগে
 বৃটিছ চৰকাৰৰ চাইমন কমিটীৰ ওচৰত দাবী
 উত্থাপন কৰাৰ ফলতে (India Admini-
 stration Act, 1935) ১৯৩৫ চনৰ ভাৰত
 আইনত জনজাতিৰ বাবে সুকীয়া নিৰ্বাচন
 ব্যৱস্থা আৰু অসম বিধান সভাত ৫খন
 আসন জনজাতিৰ বাবে সংৰক্ষণ ব্যৱস্থা
 ৰাখিবলৈ সক্ষম হয়।

১৯৩৫ চনত ভাৰত আইন প্ৰয়োগ কৰাৰ
 লগে লগে ভাৰতবৰ্ষত প্ৰাদেশিক স্বায়ত্ব শাসন

প্ৰদেশ বিলাকত কাৰ্য্যকৰী কৰা হয়। জেভিয়া
 প্ৰায় সকলো প্ৰদেশতে কংগ্ৰেছ দলে প্ৰাদেশিক
 চৰকাৰ গঠন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। কিন্তু
 অসমত কংগ্ৰেছ চৰকাৰ গঠন কৰিব পৰাকৈ
 আসন লাভ কৰিব পৰা নাছিল। সেয়ে
 অসম কংগ্ৰেছ যুক্ত মন্ত্ৰীসভা গঠন কৰাৰ
 উদ্দেশ্যে ট্ৰাইবেল লীগৰ সহযোগ বিছাৰি
 অনুৰোধ কৰাইছিল। ট্ৰাইবেল লীগে কেইটা-
 মান চৰ্ত্ত আৰোপ কৰি অসম কংগ্ৰেছক
 জানিবলৈ দিয়ে—কংগ্ৰেছে লীগৰ দাবীবোৰ
 মানিগবলৈ মান্তি হলে অসমত কংগ্ৰেছৰ
 দ্বাৰা যুক্ত মন্ত্ৰীসভা গঠনত ট্ৰাইবেল লীগে
 সমৰ্থন জনাব বুলি। এই মতে অসম
 কংগ্ৰেছ আৰু ট্ৰাইবেল লীগৰ মাজত
 ১০।৯।৩৮ চুক্তিৰে চুক্তি সম্পাদন কৰা হয়।
 এই চুক্তি মতে ১। ট্ৰাইবেল লীগৰ সদস্য
 সকল কংগ্ৰেছৰ সদস্য পদ গ্ৰহণ নকৰিব
 ২। ট্ৰাইবেলৰ বাবে সুকীয়া নিৰ্বাচন প্ৰথা
 ৰাহাল থাকিব ৩। বিধান সভা, লোকসভা
 আদিত ট্ৰাইবেলৰ বাবে আসন সংৰক্ষিত
 থাকিব, ৪। মন্ত্ৰীসভাত ট্ৰাইবেলৰ পৰা প্ৰতি-
 নিধি আৰু আৰু ৫। ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে সকলো
 জনজাতীয় লোককে লোক পিয়লত ট্ৰাইবেল
 হিচাবে শিথিল কৰিব ইত্যাদিয়ে প্ৰধান
 চৰ্ত্ত আছিল।

এনেদৰে চুক্তি সাপেক্ষে গঠিত কংগ্ৰেছ
 চৰকাৰেই জনজাতি সকলৰ ১৯৪১ চনত বন্ধিত
 জনসংগ্ৰাম দৌলি ট্ৰাইবেল বিদ্বেষী আচৰণ
 দেখুৱালে। কংগ্ৰেছে নানান বৌদ্ধিক দ্বাৰা

ট্ৰাইবেলৰ সংখ্যা কমোৱা কাৰ্য্যত লিপ্ত হৈ
ট্ৰাইবেলৰ ওচৰত বিশ্বাস ঘাটকতা কৰিলে।
এনেকি ১৯৪১ চনৰ লোক গণণাৰ ভিত্তিত
ট্ৰাইবেল সকলক বিধান সভাত আসন নিদিলে।

ইতিমধ্যে ১৯৪০ চনত স্বাধীনতাৰ
অসমোগ আন্দোলনৰ আন্দোলনত ভাৰতবৰ্ষৰ
আটাইবিলাক কংগ্ৰেছ চৰকাৰে পদত্যাগ
কৰে। অসমতো গোপীনাথ বৰদলৈৰ যুক্ত
কংগ্ৰেছ চৰকাৰে পদত্যাগ কৰে। ইয়াৰ পিছতে
মুছলীম লীগৰ নেতা চাৰ শ্বাহুল্লাৰ আহ্বান
ক্ৰমে ট্ৰাইবেল লীগে পূৰ্ববৰ্ত্ত চুক্তি সাপেক্ষে
শ্বাহুল্লা যুক্ত মন্ত্ৰীসভাত যোগদান কৰে। শ্বাহুল্লাৰ
মন্ত্ৰীসভাত জনজাতিৰ পৰা এজন মন্ত্ৰী আৰু
এজন পাৰ্লামেণ্টৰী চেক্ৰেটাৰী আছিল। পৰি-
তাপৰ বিষয় শ্বাহুল্লা চৰকাৰৰ দিনত পূৰ্ববৰ্ত্ত
(বৰ্ত্তমানৰ বাংলা দেশ আৰু মধ্যতে পূব পাৰ্শ্ব-
স্থান) পৰা দলে দলে পসুৱা মুছলমান অসমত
সোমাই খাচ-পতিত মাটিত বিপৰ্য্যকৈ জনজাতীয়
অঞ্চল বিলাকত মাটি দখল কৰি লাখ লাখ
বিদেশী মুছলমানে বেদখল কৰে। অঞ্চল এয়ে
নহয় সেই সময়তে অৰ্থাৎ ১৯৪০ চনত অল
ইণ্ডিয়া মুছলান লীগে ভাৰতবৰ্ষৰ বুকতে পাৰ্শ্ব-
স্থান ৰাষ্ট্ৰ গঠনৰ প্ৰস্তাব দিয়ে আৰু অসমক
পাৰ্শ্বস্থানৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিবলৈ যত্ন চলায়।
মুছলীম লীগ নেতা তেতিয়াৰ অসম প্ৰধান
মন্ত্ৰীয়ে ট্ৰাইবেল লীগৰ সহযোগিতাত গঠিত
চৰকাৰৰ দ্বাৰা “চুক্তি থাকি বুকুত বাসোবা”
বাজনীতি কৰা কাৰ্য্যত ট্ৰাইবেল লীগ তথা সমগ্ৰ
জনজাতি বাইজ মুকু হয় আৰু শ্বাহুল্লা চৰকাৰ

প্ৰতি সমৰ্থন উঠাই লয়। ফলত শ্বাহুল্লা চৰকাৰ
পতন হয়।

১৯৪৬ চনৰ জানুৱাৰী মাহত সমগ্ৰ
ভাৰততে সাধাৰণ নিৰ্বাচন হয়। এই নিৰ্বাচনত
জনজাতি সংৰক্ষিত আসনৰ পৰা ৫ জন, সাধাৰণ
আসনৰ পৰা ১জন ট্ৰাইবেল লীগৰ প্ৰতিনিধি
আৰু কংগ্ৰেছ দলৰ প্ৰতিনিধি হিচাবে ৫জন মুঠ
১২ জন জনজাতি প্ৰতিনিধি অসম বিধান
সভালৈ নিৰ্বাচিত হয়। গোপীনাথ বৰদলৈৰ
নেতৃত্বত তেতিয়া কংগ্ৰেছ চৰকাৰ প্ৰতিষ্ঠিত হয়।
কিন্তু ট্ৰাইবেল লীগ আৰু অসম কংগ্ৰেছৰ মাজত
পূৰ্ববৰ্ত্ত যথা স্বত্বও বৰদলৈৰ মন্ত্ৰী সভাত জন
জাতিৰ প্ৰতিনিধি নললে। মন্ত্ৰীসভাত নোলো-
ৱাৰ কাৰণ হেনো জনজাতি সকলৰ উপযুক্ত
মাগুছ নাট। চৰম মন্ত্ৰীজনক বখা। এই
কথাত সমগ্ৰ ট্ৰাইবেল নেতা মিলিত হৈ শ্বিলঙত
৬, ৭, ৮ জুলাই (১৯৪৬)ত সৰ্বদলীয় জনজাতি
নেতা মাগলন বহে আৰু আলোচনাৰ অন্তত
ভাৰতীয় গন পৰিষদলৈ এজন ট্ৰাইবেল প্ৰতি-
নিধি পঠাবলৈ, মন্ত্ৰীসভাত এজন ট্ৰাইবেল
প্ৰতিনিধি আৰু এজন পাৰ্লামেণ্টৰী চেক্ৰেটাৰী
লবলৈ, কেন্দ্ৰীয় আৰু প্ৰাদেশিক আইন সভাত
ট্ৰাইবেল প্ৰতিনিধি লবলৈ, ভাৰততে কেন্দ্ৰীয়
মন্ত্ৰীসভাত ট্ৰাইবেল মন্ত্ৰী লবলৈ আৰু চৰকাৰী
চাকৰি আদিত ট্ৰাইবেলৰ বাবে আসন সংৰক্ষিত
বখাৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ কংগ্ৰেছৰ ওচৰত দাবী
কৰি প্ৰস্তাব গ্ৰহণ কৰে। এনোৰ প্ৰস্তাব লেন
কৰাৰ লগে লগে ৭ জুলাই তাৰিখে অসম
কংগ্ৰেছে জনায়— যে, “ট্ৰাইবেল লীগে সুকীয়া

নিৰ্বাচনৰ দাবী পৰিহাৰ কৰি যুটীয়া নিৰ্বাচন
প্ৰথা মানি ললে প্ৰস্তাববোৰৰ বিষয়ে বিবেচনা
কৰিব পৰা হ'ব"।

১৯৪৬ চনৰ ৭ জুলাইৰ দিনতো অসমৰ
জনজাতিৰ ৰাজনৈতিক অগ্নি পৰীক্ষাৰ দিন
আছিল। কংগ্ৰেছৰ এই প্ৰত্যুত্তৰৰ বিষয়ে
সিদিনাখনেই সৰ্বদলীয় জনজাতি নেতা সমিতিখনে
আলোচনা কৰে। আলোচনাত সৰহ সংখ্যক
ট্ৰাইবেল নেতাই যুটীয়া নিৰ্বাচন মানি লবলৈ
টান পাতিছিল। অৱশেষত যিহেতু চৰকাৰৰ
পক্ষ নমলে গন-পৰিষদ আৰু মন্ত্ৰী সভাক নিজৰ
সভ্য নাথাকিলে "যুটীয়া নিৰ্বাচন"ৰ দাবী কাৰ্যা-
কৰণ হোৱাৰ সম্ভাৱনাই নাথাকিব বেনে চৰকাৰৰ
পক্ষ লৈ এই সুবিধা গ্ৰহণ কৰিবলৈ স্তিম কৰে।
প্ৰস্তাব যোগে প্ৰধান মন্ত্ৰী বৰদলৈ আৰু অসম
কংগ্ৰেছক জনোৱা হয় "যদি কংগ্ৰেছ জগা চৰ-
কাৰে ট্ৰাইবেল সমিতিখনৰ দাবীখন মানি লয়
তেন্তে ট্ৰাইবেল আয়তন সমূহেও যুটীয়া নিৰ্বাচন
মানি লব পাৰে। সময় বৰ ভাৱন খাঙি
কিয়নো পিছদিনা ৮ জুলাই তাৰিখে গন
পৰিষদৰ সভ্য পদৰ বাবে মনোনয়ন পত্ৰ
দাখিলৰ দিন। বেনে ততাতৈয়াকৈ সিদ্ধান্ত
দিয়া হয়। ফলত ৮ জুলাইৰ বাতিপুত্ৰতে
কংগ্ৰেছে বৰদলৈ মন্ত্ৰীসভাত এজন ট্ৰাইবেল মন্ত্ৰী
লোৱা বুলি ঘোষণা কৰে। লগে লগে ট্ৰাইবেল
নেতা সকলে প্ৰধানমন্ত্ৰী গোপীনাথ বৰদলৈৰ
ওচৰত গন পৰিষদৰ সভ্য হিচাবে ট্ৰাইবেল
বাইজৰ প্ৰিয় আৰু যোগ্য নেতা ৩ভীমবৰ
দেউৰীক মনোনীত কৰিবলৈ অনুরোধ জনায়।

কিন্তু পৰিতাপৰ কথা কংগ্ৰেছে ট্ৰাইবেল বাইজৰ
মনোনীত প্ৰাৰ্থীক নিদি ট্ৰাইবেল নেতা তথা
বাইজৰ অবাঞ্ছিত ব্যক্তি শ্ৰীধৰনীধৰ বসুমতাৰিক
গন পৰিষদৰ সভ্য মনোনীত কৰে। কংগ্ৰেছৰ
এই কাৰ্য্যত ট্ৰাইবেল বাইজ আৰু নেতা
সকল ভীষণভাৱে ক্ষুব্ধ আৰু লজ্জিত হয় আৰু
ট্ৰাইবেল আগে ঠগান প্ৰতিবাদ স্বৰূপে সকলো
বিলাক ট্ৰাইবেল এম, এফ, এ. ক পদভ্যাগ
কৰিবলৈ আহ্বান জনায় আৰু সমগ্ৰ অসমত
জনজাতি মূৰে শ্ৰীধৰনাথৰ বসুমতাৰীৰ গন-
পৰিষদৰ সভ্যপদৰ মনোৱলম্ব প্ৰতিবাদত তীব্ৰ
প্ৰতিবাদ কৰে। ইয়াৰোপৰি কংগ্ৰেছক প্ৰতি-
শক্তি দিয়া সত্ত্বে যুটীয়া নিৰ্বাচন মানি লবলৈ
বৰং জেৰদানভাবে সুকীয়া নিৰ্বাচনৰ দাবী
কৰি মন্ত্ৰী সমিতিৰ প্ৰস্তাৱ যোগে আৰু সজাতি
দল যোগে নিখিল ভাৰত কংগ্ৰেছ কমিটি
আৰু কেন্দ্ৰীয় নেতৃবৰ্গৰ ওচৰত দাবী জনোৱা
হয়। কোৱা হয়-- "Separate electorate
is the freedom for the tribes, and
joint common electorate with
mean slavery under the caste
Hindus. These tribes should be
allowed to live their own lives side
by side with the Hindus and the
Muslims in common happiness in
future of Assam"

লাজ আৰু দুখৰ কথা ট্ৰাইবেল কংগ্ৰেছ
নেতাসকল ট্ৰাইবেল লীগৰ এই দাবী আৰু
আহ্বানত সাঁহাৰি নিদি মন্ত্ৰীপদ আৰু জান

আন সুবিধা গ্ৰহন কৰি নীৰৱে থাকিল। তথাপিও ট্ৰাইবেল লীগে সুকীয়া নিৰ্বাচনৰ দাবী কৰিয়েই থাকিল। যিহেতু কংগ্ৰেছে — ১। বাইজৰ মনোনীত ব্যক্তিক গণ পৰিষদৰ সভ্য মনোনীত কৰা নাই, ২। অসম চৰকাৰত ট্ৰাইবেলৰ পৰা পাৰ্লিয়ামেণ্টাৰী চেফ্ৰেটাৰী লোৱা নাই, ৩। ১৯৪১ চনৰ লোক পিয়লৰ জনসংখ্যা ভিত্তিত ট্ৰাইবেলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ সুবিধা দিয়া নাই, ৪। কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰীসভাত ট্ৰাইবেল প্ৰতিনিধি লোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া নাই আৰু ৫। চৰকাৰী চাকৰিত ট্ৰাইবেলৰ আসন সংৰক্ষণৰ কোনো ব্যৱস্থা গ্ৰহন কৰা নাই সেয়ে ট্ৰাইবেল সকলে সুকীয়া নিৰ্বাচনৰ দাবী পৰিত্যাগ কৰিব নোৱাৰে বুলি ট্ৰাইবেল লীগৰ পৰা দিল্লীলৈ সজ্জাতি দল গৈ বাবে বাবে কেন্দ্ৰীয় নেতৃবৰ্গৰ ওচৰত দাবী জনায়।

কিন্তু কোনো ফল নঘৰিলে গণ পৰিষদৰ সভ্য হিচাবে থাকি শ্ৰীধৰনীধৰ বসুমতাৰীয়ে অসমৰ জনজাতি সকলৰ বাবে একো এটা সুবিধা ভাৰতীয় সংবিধানত সন্নিবিষ্ট কৰিব নোৱাৰিলে। যাৰ ফলত ভাৰতবৰ্ষৰ আন আন জনজাতিৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰয়োগ হোৱা সংবিধানৰ ৫ম অনুশূচী আৰু ৬ষ্ঠ অনুশূচী অসমৰ ভৈয়াম জনজাতি সকলৰ বাবে প্ৰযোজ্য নহ'ল। শ্ৰীবসুমতাৰীৰ কৃতকৰ্মৰ ফলতেই অসমৰ সমগ্ৰ অসমৰ বিভিন্ন শ্ৰেণীৰ একত্ৰিত এক মন এক প্ৰাণৰ জনজাতি সকলক সাংবিধানিক ভাৱে পাহাৰীয়া জনজাতি আৰু ভৈয়ামায়া জনজাতি দ্বিধা বিচক্ৰ কৰি দুৰ্বিধ কৰি পেলালে।

যিয়ে নহওক, কংগ্ৰেছে প্ৰতিশ্ৰুতি দি

ট্ৰাইবেলৰ কোনো দাবীকে মানি নলৈ তেওঁ-লোকৰ সফলতাত আঘাট দিছে বুলি ট্ৰাইবেল নেতাসকলে খেদ কৰে আৰু ইয়াৰ কাৰ্যকলাপলৈ লক্ষ্য কৰি যদিও কংগ্ৰেছ এটা সাৰ্বজনীন অনুষ্ঠান তথাপি প্ৰকৃততে ই বৰ্ণ-হিন্দু বা তথাকণিত উচ্চ জাতি সকলৰ হে অনুষ্ঠান বুলি ট্ৰাইবেল সকলে ভাবিবলৈ বাধ্য হয়।

এই কংগ্ৰেছেই অসম তথা ভাৰতবৰ্ষত ইং ১৯৪৬ চনৰ পৰা ১৯৭৮ চনলৈ একশক্তি সত্ৰাট হৈ শাসন কৰি আহিছে। এই সুদীৰ্ঘ কালছোৱাত পৱিত্ৰ ভাৰতীয় সংবিধানৰ দহাই দি কংগ্ৰেছে জনজাতিৰ উন্নয়নৰ নামত কোটি কোটি টকা খৰছ কৰি জনজাতি সকলক কিমান উন্নত কৰিয়ে সেয়েহে বিচাৰ্য্য বিষয়। এই কংগ্ৰেছৰ জনজাতি বিদ্বেষী নীতিৰ ফল স্বৰূপে অসমৰ জনজাতিৰ জনসংখ্যা ১৯১১ চনৰ ১২,৩৯,২৮০ পৰা বৃদ্ধি হৈ ১৯৪১ চনত ২৮,২৪,১৩৩ জনৰ বৃদ্ধি হাবৰ বিপৰীতে ১৯৪১ চনৰ ২৮,২৪,১৩৩ৰ পৰা ১৯৭১ চনত মাত্ৰ ১০ লাখ হ'ল। আনহাতে অসমৰ মুঠ জনসংখ্যা ১৯১১ চনত ৭০,৬০,০০০, ১৯৪১ চনত ১,০৯,৩০,০০০ জনৰ ঠাইত ১৯৭১ চনত ১,৪৮,৬০,০০০ জনলৈ বৃদ্ধি পালে। ইয়াৰ অন্তৰ্ভাগত কি থাকিব পাবে সেয়া সকলোৰে বিদিত।

হায় ! এনেদৰেই অসমৰ জনজাতি আৰু ৰাজনীতিৰ সম্পৰ্ক চলি আহিছে!!

॥ ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ নেতৃত্ব ॥

শ্ৰীশুকুৰ সিং হাজৰিক

স্বাধীনতাৰ পিছত অসমৰ ৰাজনৈতিক ইতিহাসত বিভিন্ন ৰাজনৈতিক দলৰ জনজাতি বিধায়ক সকলে একগোট হৈ জনজাতিবৈমৌলিক স্বার্থ বক্ষণাবেক্ষণ দিব পৰা নাই। গণতান্ত্ৰিক দেশত ভিন ভিন ৰাজনৈতিক দলবিলাকৰ যেনে— নিজা কিছুমান দৃষ্টিভঙ্গী আৰু ideology থাকে তাক সবেই জানে। কিন্তু ভৈয়ামৰ জনজাতিবৈমৌলিক স্বার্থ বক্ষণাবেক্ষণৰ প্ৰশ্নত জনজাতি বিধায়ক সকল দ্বিমত হোৱা উচিত নহয়। শ্বাহুল্লা মন্ত্ৰীসভাৰ পৰা— গগৈ মন্ত্ৰীসভালৈকে জনজাতি বিধায়ক সকলে জনজাতিৰ অধিকাৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ প্ৰশ্নত অনৈক্য— হোৱা দেখিবলৈ পাত্ত। কিন্তু অসমৰ ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ (Plains Tribal Council of Assam) জন্মৰ পৰা ইয়াৰ নেতৃত্ব আৰু বিধায়কসকল জনজাতিৰ অধিকাৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ প্ৰতি বৰ সচেতন এই কথা কোনেও নুই কৰিব নোৱাৰে। ট্ৰাইবেল লীগৰ পতনৰ পিছত ভৈয়ামৰ জনজাতি সকলৰ নিজা ৰাজনৈতিক দল নথকাৰ বাবে অসমৰ জনজাতি বাইজ নেতৃত্বহীন হৈ পৰিছিল। যাৰ ফলত ১৯৬৭ চনৰ North Eastern states Re-organisation হৈ যোৱাৰ পিছতো পাহাৰীয়া জনজাতি সকলৰ বাহিৰে অসমৰ ভৈয়ামৰ

জনজাতি সকলে নিজা গৃহ-ভূমি পোৱাৰ সুযোগ হেৰুৱালে। তেতিয়াৰ সৰ্বভাৰতীয় দল বিলাকত থকা অসমৰ জনজাতি বিধায়ক সকলৰ মৌলিক স্বার্থৰ বাবেই ভৈয়ামৰ জনজাতি বাইজৰ ভাগ্যত একোৱেই নঘটিলে। সৰ্বভাৰতীয় দলৰ থকা জনজাতি নেতা তথা বিধায়ক সকলৰ ভূমিপথত পৰিচালিত অসমৰ শোষিত, নিৰ্যাতিত হেজাৰ হেজাৰ জনজাতি বাইজৰ দৃষ্টি সেয়েহে ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ নেতৃত্বৰ ফালে আকৰ্ষিত হৈছে। ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ তথা তাৰ বিধায়ক সকলে ৰাজনৈতিক স্বনিয়ন্ত্ৰণৰ দাবী তুলিলে সৰ্বভাৰতীয় দলৰ জনজাতি বিধায়ক সকলৰ গা জিকাৰ খাই উঠে। অসম বিধান সভাৰ মজিয়াত ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ প্ৰথম বিধায়কে উদয়চলৰ দাবী তোলাৰ লগে লগে তাৰ বিবোধীতা কৰি তেতিয়াৰ কংগ্ৰেছ বিধায়ক শ্ৰীমানচন্দ্ৰ পেগু আৰু শ্ৰীলক্ষ্মণ নাথ দলেই কৰা মন্তব্য বৰ দুৰ্ভাগ্যজনক। এই দৰে তথাকথিত সৰ্বভাৰতীয় দলৰ জনজাতি বিধায়ক তথা নেতা সকলৰ নেতৃত্বত ভৈয়াম জনজাতি বাইজৰ সামাজিক, অৰ্থনৈতিক আৰু ৰাজনৈতিক অৱস্থা পানীত হাঁহ নচৰা কৰি দিলে। ৩৩টা ট্ৰাইবেল বেণ্ট আৰু ব্লক

ভিতৰত হেজাৰ হেজাৰ অনাট্ৰাইবেলে প্ৰবেশ কৰি জনজাতি সকল নিজ ঠাইতে গৃহহীন, ভূমি হীন হৈ পৰিল। এসময়ত জনজাতি সংৰক্ষিত আসন হিচাবে স্বীকৃত বিজনী আৰু মৰিগাওঁ সমষ্টি সৰ্বভাৰতীয় দলৰ জনজাতি বিধায়ক সকলৰ চকুৰ আগতে অসংৰক্ষিত হল। তথাপি তাৰ বিবোধিতা কৰাৰ এমাব বখাও তাৰ মুখৰ পৰা নোলাল। জনজাতিৰ স্বাৰ্থকৈ নিজৰ স্বাৰ্থগত স্বাৰ্থৰ আৰু দলৰ স্বাৰ্থক উদ্ধৃত বাখি চলা এই সকল নেতা তথা বিধায়ক সকলক ৰাইজে চিনি পাবলৈ সময় হৈছে। ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদে জনজাতিৰ ভাষা কৃষ্টি, তথা জনজাতিৰ সাংবিধানিক অধিকাৰৰ দাবী তুলিলে তেওঁলোকে ইয়াক সাম্প্ৰদায়িক, বিচ্ছিন্নতাবাদী আদিৰে আখ্যা দিয়ে। ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদক যি শব্দেবেই আখ্যা নিদিয়ক ই এটা জনজাতিৰ আত্ম প্ৰতিষ্ঠাৰ ৰাজনৈতিক স্বনিয়ন্ত্ৰণত বিশ্বাসী দল।

আজি ভৈয়ামৰ জনজাতি মাজুহৰ অস্তিত্ব বক্ষা কৰাৰ প্ৰস্তুত এক জটিল সমস্যাই দেখা দিছে। অসমৰ পৰা বিদেশী নাগৰিক যত্নকাৰ কৰাৰ আন্দোলনত বিভিন্ন ৰাজনৈতিক দলৰ বিভিন্ন। কিন্তু ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ বিধায়ক সকলৰ বাহিৰে কোনো ৰাজনৈতিক দলেই জনজাতি বিধায়ক সকল জনজাতিৰ বৈশিষ্ট আৰু তন্ত্ৰিত বক্ষা কৰিবলৈ এমাবো মাত্ৰ নামাতিয়ে। Brahminism ৰাজনীতিৰ বলি ভৈয়ামৰ এই লাখ লাখ—জনজাতিৰ ফালে চাবলৈ এইসকল সৰ্বভাৰতীয় দলৰ জনজাতি বিধায়ক সকলৰ সময় নহল। যোৱা টাইমৰ মন্ত্ৰীসভাৰ সময়ত

ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ হেচাত হবলগীয়া Autonomous Tribal Development Authority আৰু Assam Land and Revenue Regulation Act. ৰ chapter x ৰ সংশোধনী বিলটো কংগ্ৰেছ (ই) বিধায়ক শ্ৰীবনেন্দ্ৰ নাৰায়ণ বসুমতাৰীয়ে কৰাৰ বিবোধিতাৰ কাৰণে বিফল হোৱা ঘটনাটো ৰাইজৰ অবিদিত নহয়। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ নিৰ্দেশত গগৈ মন্ত্ৰীসভাই উক্ত Tribal Development Authority বিলখন বিধান সভাত উপস্থাপন কৰিবলৈ লোৱাত শ্ৰীবসুমতাৰীয়ে মন্ত্ৰী হোৱাৰ লোভত এইবাৰ প্ৰকাশ্যে বিবোধিতা কৰিব নোৱাৰি নীৰৱে থাকিব লগীয়াত পৰিল। বোমাৰ মিাপৰ আন্দোলনৰ পৰা উদয়াচল ৰাজ্যৰ দাবীত ঘোৰ বিবোধিতা কৰা বনেন্দ্ৰ নাৰায়ণ বসুমতাৰীৰ জনজাতি বিবোধী কাৰ্য্য কলাপ আজিও ওৰ পৰা নাই। শ্ৰীবসুমতাৰী জনজাতিৰ সমস্যাকৈ অজনজাতিৰ সমস্যাৰ প্ৰতিহে বৰ বেছি মত্মগ দেখা যায়। জনজাতিৰ নেতা বৃষ্টি জাতিৰ কৰা এইজন বিধায়ক পশ্চিম কোকাৰাৰ জনজাতি সংৰক্ষিত সমষ্টিৰ পৰা নিৰ্বাচিত হৈ আহিছে যত ট্ৰাইবেলৰ মুঠ Electorate ২৫% হৈ আছে।

সৰ্বভাৰতীয় দলত থকা তথা কথিত জনজাতি নেতা সকলৰ নেতৃত্ব পৰা শোণিত, নিষ্পেষিত জনজাতি ৰাইজক আতৰাই আনি ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ সুস্থ নেতৃত্বৰে আমাৰ ৰাজনৈতিক স্বনিয়ন্ত্ৰণৰ লক্ষ্যত উপনিহত হবই লাগিব। বাওঁপন্থী দলৰ চি, পি, এম, চিপি, আই আৰু আৰ, চি পি, আই দলেই হওক

নাইবা সোঁপহী কংগ্ৰেছ (ই), জনতা, লোকদল আদি দল বিলাকেই হওক কোনোটো দলেই জনজাতি বাইজৰ মৌলিক স্বার্থ বক্ষা কৰিবলৈ অহা নাই আৰু কেতিয়াও নাহে। গতিকে ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ বাহিৰে অসমৰ জনজাতি সকলৰ অইন বিকল্প বাজ্জনৈতিক দল নাই ইং ১৯৬৭ চনত গঠিত হোৱা অসমৰ ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদে হেজাৰ হেজাৰ জনজাতি বাইজৰ সমর্থন লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

সৰ্বভাৰতীয় দলত থকা তথা কথিত জনজাতি নেতা সকলৰ বাবে ই এটা চৰম বিপৰ্য্যয় স্বৰূপ ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদত Professional Politician ৰ স্থান নাই। ই লাখ লাখ অসমৰ জনজাতি বাইজৰ নিজে বাজ্জনৈতিক দল অসমৰ ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ সুস্থ নেতৃত্ব বৰ্ত্তমানৰ বাজ্জনৈতিক দামহৰ শিকলি চিঁচি আমাৰ স্বনিয়ন্ত্ৰণৰ লক্ষ্যত উপনিত হবই লাগি

“পি টি চি এ বনাম জনজাতীয় কংগ্ৰেছী বাজ্জনীতি”

চৰণ নাৰ্জাৰী, প্ৰাক্তন এম-পি
সাধাৰণ সম্পাদক, পি টি চি এ

ইচ্ছা নেথাকিলেও সাম্প্ৰতিক জনজাতীয় কংগ্ৰেছী বাজ্জনীতিৰ বিষয়ে কিছু বক্তব্য বখাৰ প্ৰয়োজন হৈছে বুলি ভাবিছোঁ। অসমৰ জনজাতি সকলৰ বাজ্জনৈতিক ইতিহাস আৰু পৰ্যালোচনা আৰু বিশ্লেষণ কৰি চলে অতি স্পষ্টকৈ বুজিব পৰা যায় যে, গোষ্ঠীগত ভাবে তেওঁলোকে কোনো সৰ্বভাৰতীয় বাজ্জনৈতিক দলত জাঁহ গৈ নিজৰ সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য আৰু বাজ্জনৈতিক স্বত্বা আৰু ব্যক্তিত্ব বিলোপ কৰি যোৱাৰ পথ কেতিয়াও অনুসৰণ কৰি অহা নাই। সেয়ে হোৱা হলে, ইমান দিনে অসমৰ জনজাতি সকলৰ গৌবরোজ্জ্বল সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য আৰু গোষ্ঠীগত আদৰ্শ আৰু চিন্তা-

ধাৰাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ়ি উঠা জনজাতীয় বাজ্জনীতি বুলি হয়তো একোয়েই নেথাকিলে হেঁতেন। প্ৰাগ্-স্বাধীনতাৰ কিছু সময়ৰ পৰা আৰম্ভ কৰি অসমৰ জনজাতি সকলৰ জাতীয় বাজ্জনৈতিক সংগঠন ‘শাসাম ট্ৰাইবেল্ছ’ দীৰ্ঘ এটা সময়ত গোটেই উত্তৰ-পূৰ্ব ভাৰতৰ বাজ্জনৈতিক ক্ষেত্ৰত এটি উল্লেখযোগ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

জনজাতি সকলৰ অতীত বুজী আৰু তেওঁলোকৰ বংশ পৰম্পৰা উপলব্ধিয়েই হলে তেওঁলোকৰ সকলো প্ৰেৰণাৰ মূল উৎস। নিজস্ব ভাষা সংস্কৃতি জীয়াই বখাৰ প্ৰৱণ স্পৃহা আৰু বাজ্জনৈতিক ভাবে আত্ম-প্ৰতিষ্ঠা

কৰাৰ অদম্য আশা-আকাঙ্ক্ষাই ইমান দিনে জনজাতি সকলৰ অস্থিৰ বক্ষা কৰি আহিছে বুলি কব লাগিব। জনজাতি সকলৰ এটি উজ্জ্বল ভবিষ্যত বচনা কৰাৰ সপোন আছে আৰু এই সপোন বাস্তৱত ৰূপায়িত কৰাৰ বাবে তেওঁলোকে অহোপুৰুষাৰ্থ প্ৰচেষ্টা চলাই আহিছে। যি সময়ত তেওঁলোকৰ এই সপোন হেৰাই যাব, তেতিয়াই জনজাতি সকলৰ সকলো শেষ হব।

সেই কাৰণেই 'প্লেইনচ্ ট্ৰাইবেণচ্ কাউন্সিল অফ আসাম (পিটিচিএ) বা 'ভৈয়াম জনজাতি পৰিসদৰ জন্ম। ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে। আমাৰ নতুন পুৰুষৰ সদায় এই উপলক্ষি থকাটো নিতান্ত উচিত, যে এটা জাতি গঠনৰ প্ৰক্ৰিয়া সেই জাতিৰ জীৱন-দীপ নিৰ্ব্বাপিত নোহোৱালৈকে কেতিয়াও শেষ নহয় আৰু হব নোৱাৰে। আন্দোলন, সংগ্ৰাম, বিপ্লৱ এই প্ৰৱাহমান প্ৰাক্ৰিয়াৰেই নামান্তৰ মাত্ৰ আৰু এখেই এটা ধীৰস্থ জাতিৰ মুঠ-প্ৰতীক। স্বাধীনোত্তৰ কালছোৱাত প্ৰথমকৈ হলেও পিটিচিএৰ যদি জন্ম নহলহেঁতেন, ভৈয়ামৰ জনজাতি সকলৰ নিজস্ব ৰাজনৈতিক চিন্তা আৰু জীৱনধাৰাৰ কিবা পৰিচয় থাকিলহেঁতেন নে?

জনজাতি সকলৰ কিছু সংখ্যক লোক দেশৰ স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ কালছোৱাত মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শত উৎবুদ্ধ হৈ ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছ সংগঠনৰ লগত জড়িত হৈ দেশৰ আৰু সমাজৰ কাম কৰি অহাৰ কথা আমি

জানো। কিন্তু স্বাধীনোত্তৰ কালছোৱাত সম্প্ৰতি যি সকল জনজাতীয় লোক শানন ক্ষমতাহীন কংগ্ৰেছ দলৰ লগত জড়িত হৈ আছে, তেওঁলোকৰ প্ৰকৃত স্বৰূপ কি? তেওঁলোক সঁচাকৈয়ে গান্ধীবাদী নে? তেওঁলোক মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শৰ বিষয়ে বুজিবলৈ কিবা চেষ্টা কৰে নে? বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত লেওঁলোকে আনৰ পদলেহনকাৰী, সুবিধাবাদী এক দালালৰ শ্ৰেণীত পৰিণত হোৱা নাই নে? সৰ্বভাৰতীয়ৰ নাম কীৰ্ত্তন কৰি তেওঁলোকে জনজাতি সকলৰ মৌলিক স্বাৰ্থ-সমূহক জলাঞ্জলি দি থকা নাই নে? নে তেওঁলোকে এক মহান বিশ্ব-মানৱতাৰ ভাৱত আত্মবিস্তৃত?

জনজাতীয় কংগ্ৰেছী ভাই সকলে জনজাতি সকলৰ নিৰাপত্তা আৰু উন্নয়নৰ বিষয়ে ডাঙৰ ডাঙৰ বহুত কথা কয়, বক্তৃতা কৰে। কিন্তু বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত দেখা যায়, তেওঁলোকৰ কথা আৰু কামৰ মাজত কোনো সঙ্গতি নাই। বহুত সময়ত তেওঁলোকৰ কাৰ্যা-কলাপবোৰ সম্পূৰ্ণৰূপে জনজাতি স্বাৰ্থবিৰোধী। কোনো-বাই সৰ্বভাৰতীয় ৰাজনীতি কৰাত আমাৰ বাধা দিব লগীয়া বা কৰ লগীয়া একো নাই। কিন্তু সৰ্বভাৰতীয়ৰ নামত আমি কাকো আমাৰ ঘৰৰ বেৰ ভাঙিবলৈ দিব নোৱাৰো।

সাম্প্ৰতিক কালত জনজাতি সকলৰ নিৰাপত্তা আৰু সৰ্বভাৰতীয় উন্নতি সাধন কৰাই যদি আমাৰ জনজাতীয় কংগ্ৰেছী ভাই সকলৰ কামনা আৰু উদ্দেশ্য হয়, তেনেহলে পিটি-

চিএৰ লগত তেওঁলোকৰ ইমান তীব্ৰ সংঘাত থকাৰ কি যুক্তি থাকিব পাৰে? এই সম্বন্ধত পিটিচিএৰ জন্ম-বৃত্তান্ত, ইয়াৰ উদ্দেশ্য আৰু লক্ষ্যৰ বিষয়ে নতুনকৈ আলোচনা কৰাৰ প্ৰয়োজন নিশ্চয় নাই। শাসক কংগ্ৰেছৰ মূখ্য পিন্ধা কিছুমান জনজাতীয় লোকৰ এনে আচৰণ মানেই কি “সৰ্বভাৰতীয় বাজনীতি” নে যি যেনেকৈ পাৰে নিজৰ নিজৰ ব্যক্তি-স্বার্থ পূৰণ কৰাৰ জুতি। জনজাতি সকলৰ মৌলিক সমস্যা সমূহৰ সুষ্ঠু সমাধান আৰু তেওঁলোকৰ সৰ্বস্বাধীন মঙ্গল সাধন কৰাৰ উদ্দেশ্যে ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদে আজিলৈকে যিখিনি সং প্ৰচেষ্টা চলাই আছে। তাত ইন্দিৰাপন্থী কিছুমান জনজাতীয় কংগ্ৰেছী লোকে সৰ্ব্বতো প্ৰকাৰে বাধা প্ৰদান কৰি থকাৰ অভিপ্ৰায় কি হ'ব পাৰে? নে তেওঁলোকৰ বাবে পিটিচিএৰ প্ৰচেষ্টাবোৰ অস্পৃশ্য অথচ তেওঁলোকে নিজেও জনজাতি সকলৰ মৌলিক স্বার্থসমূহৰ নিৰাপত্তাৰ ব্যৱস্থা আনি দিবলৈও কোনো সুপৰিকল্পিত আঁচনি হাতত ল'ব নোৱাৰে। কেনেকৈ পাবিব? তেওঁলোকে জনজাতি সকলৰ বাবে মাতৃ মতাৰ স্বাধীনতা আৰু অধিকাৰখিনি বহুত আগতেই আনৰ ওচৰত বন্ধকত ৰাখি থৈ দিছে। পথাৰে বান্ধি থোৱা গৰু-ছাগলীয়ে যিমান দূৰ যাব পাৰে, তেওঁলোকেও সিমান দূৰলৈহে যাব পাৰে।

পশ্চিম কোকৰাঝাৰ (জনজাতি) সমষ্টিৰ মাননীয় বিধায়ক শ্ৰীৰবেন্দ্ৰ বসুমতাৰী ডাঙৰীয়াই

অসমৰ ভৈয়াম বাসী জনজাতি সকলৰ বাবে কবিব বিচাৰিছে, সেই বিষয়ে আমি সকলে চিন্তা কৰিব লগীয়া হৈছে। বৰ্তমান বছৰৰ যে ২৪ আগষ্ট তাৰিখে বনেন বাবুৰ নেতৃত্বত ৪ জাতীয় কংগ্ৰেছ (ই) বিধায়ক চাৰিজনৰ না অসমৰ মাননীয় গবৰ্ণৰ শ্ৰীপ্ৰকাশ মেহোবোত এখন স্মাৰক পত্ৰ দিয়া হৈছিল। পিটিচি বিৰুদ্ধে বহুতো বদনাম আৰু অপবাদ সমূহ এই স্মাৰক পত্ৰখনত কোৱা হৈছে যে, জাৰ্ভমি আৰু বাজ্জহ আইনৰ দৰ্শম অধ্যায়ৰ প্ৰৱৰ্তিত সংশোধনী আইনখন প্ৰণয়ন কৰি বিভিন্ন ট্ৰাইবেল বেণ্ট-ব্লকবোৰৰ পৰা জুই ল অজনজাতীয় লোকৰ উচ্ছেদ হ'ব আৰু সে ভাৰতৰ জাতীয় সংহতি বিনষ্ট কৰিব। অতএ উক্ত প্ৰস্তাবিত সংশোধনী বিলখন আইনত পৰিণত কৰিব নোহোৱাৰে আৰু কৰিব লগীয়া হ'লে এনেভাবে কৰিব নাহে যাতে জনজাতি বেট বোৰৰ পৰা কাকো বহিস্কাৰ কৰিব লগীয়া না সেই কাৰণে স্মাৰক পত্ৰখনত কোৱা হৈছে। ট্ৰাইবেল বেণ্ট-ব্লকবোৰৰ আইন প্ৰৱৰ্তি হোৱাৰ তাৰিখটোক সীমাবেখা হিচাপে ৰ নলৈ এই আইন কাৰ্য্যকৰী কৰিবৰ কাৰ সীমাবেখা পিচুৱাই দিব লাগে। নিৰ্ভৰযোগ্য সহায়ৰ পৰা জানিব পৰা মতে আলোচন সময়ত তেওঁলোকে ১৯৭১ চনটোকে হে সীমাবেখা হিচাপে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ পৰা দিছিল। জানিব পৰা মতে কিন্তু বৰেন বা বাহিৰে বাকী তিনিজন জনজাতীয় বিধায় স্মাৰক পত্ৰখনত স্বাক্ষৰ কৰা নাছিল।

বণেন বাবু কিন্তু বাজ্যপাল ডাঙৰীয়াক
 স্মাৰক পত্ৰ দিয়েই ক্ষান্ত হৈ বহি থকা নাছিল।
 যোৱা ১৯৮১ ইং চনৰ চেপ্তেম্বৰ মাহৰ তৃতীয়
 সপ্তাহত বণেন বাবুই কোকবাবাৰ মহকুমাৰ পৰা
 ২১ জনীয়া জনজাতীয় সজ্জাতি দল এটা নতুন
 দিল্লীলৈ লৈ গৈছিল। সজ্জাতি দলটোৰ বেছি
 ভাগেই শিক্ষক আৰু চৰকাৰী কৰ্মচাৰী আছিল।
 নতুন দিল্লীত এই জনজাতীয় সজ্জাতি দলটোৰ
 আৰম্ভণী সকলো খৰচ পাতি আৰু আন আন
 ব্যৱস্থাপনা অসমৰ তদানীন্তন মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীমত
 আনোৱাৰা টাইগুৰেই কৰি দিছিল বুলি প্ৰকাশ।
 নিৰ্ভৰযোগ্য মহলে কৈছে যে, মুখ্যমন্ত্ৰী হোৱাৰ
 দৌৰ-প্ৰতিযোগিতাৰ ইণ্ড এটা 'বিহাৰ্ছেল'
 আছিল।

সি যি কি নহওক, অসমত আকৌ
 জনপ্ৰিয় চৰকাৰ গঠন হলে মুখ্যমন্ত্ৰী
 চৈয়দা আনোৱাৰা টাইগুৰ হলেহেঁতেন নে
 বণেন বাবু হলেহেঁতেন, ই আমাৰ আলোচ্য
 বিষয় নহয়। আমাৰ আলোচ্য বিষয়
 হৈছে, এই সজ্জাতি দলটোৱে সদৌ অসমৰ
 শিক্ষিত জনজাতীয় যুৱক যুৱিকাৰ নাম লৈ প্ৰধান
 মন্ত্ৰীক দিয়া স্মাৰক পত্ৰখনৰ জৰিয়তে অসমৰ
 দুৰ্ভাগীয়া জনজাতীয় সকলৰ বাবে কি বক্তব্য ৰাখি
 আহিলে প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ বাসভৱনৰ প্ৰাঙ্গনত নিতৌ
 ৰাতিপুৱা দৈনন্দিন কাৰ্য্য-সূচী মতে গতাশ্ৰুগতিক
 ভাবে চলি থকা দৰ্শনৰ সময় ছোৱাৰ ভিতৰত
 আন আন বহুটা দৰ্শনাৰ্থীৰ লগতে এক মিনিট
 মান সময় লৈ তেওঁলোকে প্ৰধান মন্ত্ৰীক নমস্কাৰ
 জনাই যিখন স্মাৰক পত্ৰ প্ৰদান কৰিছিল, তাৰ
 ভিতৰত থকা বক্তব্য বোৰৰ কিছু অংশ স্মাৰক

পত্ৰখনৰ পৰাই তলত উদ্ধৃত কৰি দিয়া হ'ল।

..... "Now the most con-
 troversial topic, of late, is the pro-
 posed Assam Land and Revenue
 Regulation Amendment Bill, 1980,
 Which did not find favour with the
 last state Government in-as-much
 as the Bill, if approved as it is,
 would create an enormous problem
 of evicting as many as 500,000 non-
 tribals from the various tribal belts
 and blocks and of rehabilitating
 them elsewhere. While admitting
 that such a probability does not in
 itself justify rejection of the Bill,
 one cannot overlook the disastrous
 effect it might have upon the inte-
 grity of the nation as a whole. We,
 therefore, suggest a via media. The
 deadline should be set at a later
 date instead of 1947 (i. e. inception
 of the Chapter X of the A. L. R. R.
 which provides for protection of
 the landed property of the tribals
 from alienation)";

স্মাৰক পত্ৰখনত কোৱা হৈছে যে, পিটিচি
 এই বিতৰ্ক মতে অসম ভূমি আৰু ৰাজহ আইনৰ
 দশম অধ্যায়ৰ প্ৰস্তাৱিত সংশোধনী বিস্ময়
 যেনেকৈ আছে তেনেকৈ আইনৰ আকাৰত প্ৰণ-

য়ন কৰিলে বিভিন্ন জনজাতি বেঠনীৰ পৰা পাঁচ লাখ অজনজাতীয় লোকক বহিষ্কাৰ কৰিব লগীয়া হ'ব আৰু মেয়েভাৰতৰ জাতীয় সংহতিক যথেষ্ট ভাবে ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰিব। সেই কাৰণে এই প্ৰস্তাবিত সংশোধনী আইন প্ৰণয়ন কৰিব নেলাগে। অৰ্থাৎ, ইয়াৰ সহজ উত্তৰ এয়ে, যে জনজাতি বেঠনীবোৰক এতিয়া আৰু বখাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। তদানীন্তন মুখ্যমন্ত্ৰী আনোৱাৰা টাটমুৰে পিটিচিএক দিয়া নিষ্কৰ প্ৰতিশ্ৰুতি বখা কৰিবৰ কাৰণে উক্ত প্ৰস্তাবিত সংশোধনী আইন প্ৰৱৰ্ত্তন কৰিবলৈ কিয় সক্ষম নহল, সেইবোৰ কথা তেতিয়া বেছি স্পষ্টকৈ ওলাই পৰিছিল।

পিছে এতিয়া প্ৰশ্নটো হৈছে, তেওঁলোকে কোৱা মতে পাঁচ লাখ অজনজাতীয় লোকক জনজাতি বেঠনীবোৰৰ পৰা উচ্ছেদ কৰিব লগীয়া হ'ব — এই তথ্য তেওঁলোকে ক'ব পৰা পাইছিল? আমি জনাত এতিয়ালৈকে চৰকাৰৰ ঘৰত তেনে কোনো তথ্য পাতিয়েই নাই। মেয়ে যদি হয়, এনে ভিত্তিহীন ভুৱা তথ্য পাতি দাঙি ধৰাৰ অধিভাৰ কি? ইয়াৰ দ্বাৰা তীব্ৰ সাম্প্ৰদায়িক মনোমালিন্য আৰু উত্তেজনাৰ সৃষ্টি কৰিব বিচৰা হোৱা নাইনে? ইয়াৰ সহজ উত্তৰ এয়ে নহয় নে, যে পিটিচিএ আৰু ভাসিক-ধৰ্ম্মীয় সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায় তথা আন আন অজনজাতীয় লোকৰ মাজত তীব্ৰ সংঘৰ্ষৰ সৃষ্টি হওঁক, যাতে ভাসিক-ধৰ্ম্মীয় সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ৰ ভাৰকৰ্ত্তা হিচাপে নিৰ্বাচনৰ সময়ত তেওঁলোকৰ ভোটবোৰ হিন্দী বা কংগ্ৰেছৰ (অৰ্থাৎ বৰ্ণেন বাবুৰ) ভোটৰ বাকচত

আহি ভৰি পৰে! কিন্তু তথাপি প্ৰশ্ন হ'ল, এনে আত্মঘাতী আৰু জনজাতীয় স্বাৰ্থবিৰোধী রাজনীতিৰ (কুটনীতি?) কিমান দিন চলিব। খুব বেছি, সংবন্ধিত আমন যিমান দিনলৈ থাকে! তাৰ পিছত জানো নিজেই বলীৰ পথা হ'ব নেলাগিব? নে ভবিষ্যতৰ কথাটো বেলেগ?

বৰ্ত্তমান কোকৰাঝাৰত বৰ্ণেন বাবুৰ কংগ্ৰেছে পিটিচিএকেই তেওঁলোকৰ প্ৰধান শত্ৰু বুলি ভাবে। জনজাতি সকলৰ সমুষ্ঠীয় সমস্যা সমূহৰ সমাধান কৰাৰ ক্ষেত্ৰত জাতি-গঠনৰ দৃষ্টিভঙ্গীৰে পিটিচিএক এটি প্ৰয়োজনীয় 'পেছাৰ গ্ৰুপ' হিচাপে অতিৰিক্ত কৰি চৰকাৰৰ পৰা কাম-কাজ আদায় কৰাৰ কথা তেওঁলোকৰ মগজুত নোসোমায়। কিছুমান জনজাতীয় কংগ্ৰেছীয়ে পিটিচিএৰ ছাঁটোকেই বাস্তৱ বুলি ভাবি উচপ খোৱাৰ কিবা কাৰণ আছে জানো? কিয়নো, তেওঁলোকৰ বিচাৰ-বিবেচনাত পিটিচিএৰ এতিয়া কোনো অস্থিৰ আৰু প্ৰভাৱেই নাই। ২১ জুনীয়া সঁজাতি দলটোৱে প্ৰধান মন্ত্ৰীক দিয়া খাৰক পত্ৰখনত তাকেই কৈছিল

.....“On political line, we regret to state that some of our own people misled by opportunistic clique of a handful of crafty-politicians who have no following amongst the Tribal people, have stood as stumbling block on the path of development,

.....“Madam, last but not the least,

it is a humble request from our side regarding some unscrupulous political adventurers who posing themselves as the only saviour of the Assam's Tribals use to visit the capital and meet our leaders regarding matters concerning the Tribal people of Assam, We mean to particularise the P. T. C. A. i. e, plain's Tribal Council of Assam in this regard. We want to make it clear that in reality this party has got hardly any following. We, the educated Tribal youth, in particular, do never contribute to their sectarian views. Of late due to their vascillating attitude they have lost the little political credibility, they used to have in the estimation of the image of Tribal people. We, therefore, earnestly request you Madam, not to lend any credence to what they say and to what they might make our leaders believe. We further would like to request you not to take any assistance of this party in case of any formation of our Congress Ministry in future."... ..

প্রধান মন্ত্ৰীৰ ওচৰত বগেন বাবু আৰু তেওঁৰ সতীৰ্থ সকলে পিটিচিএৰ বিৰুদ্ধে এনে ধৰণৰ জঘন্য আৰু কুংসিত বক্তব্য বখাত তেওঁলোকৰ কি লাভান্নাভ হৈছে, সেইটো তেওঁলোকেহে কব পাৰিব। তেওঁলোকৰ নিশ্চয় কিছু আত্মতুষ্টি হোৱাটো স্বাভাৱিক। কিন্তু বিবেক শক্তি সম্পন্ন চিন্তাশীল মনৰ শূন্য বিচাৰত এই বিলাক কিছুমান আতঙ্কগ্ৰস্ত অশুষ্ঠ মনৰ প্ৰতিফলন নহয় জানো? জনজাতি সকলক সোভাগ্যই হল নে দুৰ্ভাগ্যই হল, এইবোৰেই কিন্তু

জনজাতি সকলৰ তথাকথিত মঙ্গলকামী আৰু উদ্ধাৰকৰ্তা কিছুমান জনজাতীয় কংগ্ৰেছী লোকৰ নগ্ন স্বৰূপ!

অসমত আকৌ কংগ্ৰেছ (ই) মন্ত্ৰীসভা গঠন হলে পিটিচিএৰ সহযোগিতা লব নেলাগে বুলি স্মাৰক পত্ৰখনত কোৱা কথাবোৰো তেনেই অসু-লক আৰু অপ্ৰাসঙ্গিক আছিল। কিয়নো, কংগ্ৰেছ (ই) মন্ত্ৰীসভা গঠন কৰিব পৰা নোৱাৰাৰ কথাটো সম্পূৰ্ণ তেওঁলোকৰ দলীয় প্ৰশ্ন। আমি কেতিয়াও পিটিচিএৰ সাহায্যলৈ কংগ্ৰেছ (ই) মন্ত্ৰীসভা গঠন কৰিব লাগে বুলি ইন্দিৰা কংগ্ৰেছক কোৱা নাই। তথাপিও কোকৰাঝাৰস্থ বগেন বাবুৰ কংগ্ৰেছ দলে পিটিচিএক কিন জড়িত কৰিলে, সেইটোহে আমাৰ কাৰণে ভাবিব লগীয়া কথা আছিল। নে বগেন বাবুই এটি কাৰ্জনিক ধাৰণা কৰি গৈছিল যে পিটিচিএৰ সমৰ্থন লৈ কংগ্ৰেছ (ই) মন্ত্ৰীসভা গঠন হলে মন্ত্ৰী সভাত তেওঁৰ প্ৰবেশ দ্বাৰ হদ্ধা হব?

দিল্লীলৈ যোৱা ১১ জনীয়া সঁজাতি দল-টোক ক'ত কোনে কেনেকৈ ভোজ-ভাত খুৱালে আৰু তেওঁলোকক কেনেকৈ আত্ৰাৰ তাজমহল আৰু দিল্লীৰ চাবলগীয়া বিশেষ বিশেষ স্থানবোৰ দেখুওৱা হ'ল, এইবোৰ সকল পুৰা কথাগৈ নোযোৱাই ভাল। আমি কেৱল আশা কৰিম, তেওঁলোকৰ মাজত থকা যিকোনো বিবেকবান ব্যক্তিৰ নিশ্চয় বিবেক-দংশন হ'ব আৰু দিল্লীত গৈ তেওঁলোকে যিখিনি কৰি আহিলে, তাৰ দ্বাৰা সমগ্ৰ জনজাতি সমাজৰ তথা অসমৰ কাৰণে ভাল ক'ব হ'ল নে বেয়া ক'ব হ'ল এই বিষয়ে আত্ম-জিজ্ঞাসাৰ উদয় হ'ব। কিয়নো,

ঘিয়ে যি নকৰক, সমস্ত সকলোৰে কিন্তু বাইজৰ আদালতত বিচাৰ হব । ইতিহাসে কাকো কেতিয়াও সন্মান নকৰে ।

কিন্তু বণেন বাবু আৰু তেওঁৰ সতীৰ্থ সকল প্রধান মন্ত্রী আৰু গৃহমন্ত্ৰীৰ ওচৰত স্মাৰক পত্ৰ প্ৰদান কৰিয়েই ক্ষান্ত হৈ থাকিব পৰা নাছিল । তেওঁলোকে গুৱাহাটীৰ ৰাজভৱনত ৰাজ্যপাল প্ৰকাশ মেহোবোত্ৰাৰ ওচৰত পিটিচিএৰ বিৰুদ্ধে আকৌ এবাৰ স্মাৰকপত্ৰ প্ৰদান কৰিছিল । তাৰ পিছতো, পিটিচিএৰ আমন্ত্ৰণত অসমৰ ৰাজ্যপাল প্ৰকাশ মেহোবোত্ৰা ডাঙৰীয়া যেতিয়া ৬ জানুৱাৰী (১৯৮২) তাৰিখে কোকৰাঝাৰলৈ আহিছিল সেই সময়তো তেওঁলোকে তেখেতৰ ওচৰত পিটিচিএৰ বিৰুদ্ধে স্মাৰক পত্ৰ দাখল কৰিছিল ।

বণেন বাবুই নিজৰ অনুগামী নীতি-স্বাৰ্থ বিবিক্ত সৈন্য বাহিনীক লগত লৈ পিটিচিএৰ বিৰুদ্ধে অহোবাৰ্ত্তি ইমানবোৰ বাধা প্ৰদান কৰি থকা স্বত্বেও কিন্তু অসমৰ ভূমি আৰু ৰাজহ আইনৰ দশম অধ্যায়ৰ সংশোধনী বিলখন পিটিচিএই বিচৰা মতেই দাড়ী-কমা একো পৰিবৰ্ত্তন নকৰাকৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰি ৩০ ডিচেম্বৰ (১৯৮১) তাৰিখে ৰাষ্ট্ৰপতিৰ আইনৰ (President's Act) ৰূপত ঘোষনা কৰিলে । তাৰ কিছুদিনৰ পিছতেই অসমত ৰাষ্ট্ৰপতি শাসনৰ অন্ত পৰিল আৰু শ্ৰীকেশৱ চন্দ্ৰ গগৈৰ নেতৃত্বত পুনৰ এটি জনপ্ৰিয় চৰকাৰ গঠন কৰা হ'ল ।

এইখিনিতে প্ৰসঙ্গক্রমে উল্লেখ কৰিব পৰা কথা এয়ে, যে বণেন বাবুৰ নেতৃত্বত

কোকৰাঝাৰ জিলা কংগ্ৰেছ (ই) কমিটিয়ে ই মध्ये পিটিচিএৰ বিৰুদ্ধে এটি জঘন্য আৰু সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰে । পিটিচিএৰ বিৰুদ্ধে ৰ অপবাদ সন্নিহিত এই সিদ্ধান্ত কোৱা যে, কেশৱ গগৈৰ মন্ত্ৰী সভাত পিটিচিএৰ কোনো এজন বিধায়কক যদি সহযোগী মন্ত্ৰী হিচাপে অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়, তেনে বণেন বাবু আৰু তেওঁৰ সতীৰ্থ সকলে কংগ্ৰেছ (ই) দখল পৰা ইলুফা দি ওয়াই যাব । আ পিটিচিএৰ ৰাজনৈতিক বুজাপৰা কংগ্ৰেছ হাই কমান্ডৰ লগতহে আছিল, কোকৰাঝা বণেন বাবুৰ জিলা কংগ্ৰেছ (ই) কমিটিৰ ল নহয় । বণেন বাবুৰ তেনে ভাবুকিত তেওঁলো কংগ্ৰেছ (ই) দখল বিভিন্ন পৰ্যায়ত কেনে ধৰ ক্ৰিয়া-প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি হৈছিল, সেয়া আ আশোচ্য বিষয় নহয় ।

কিন্তু বণেন বাবুই ইমানবোৰ বাধাৰ কৰা স্বত্বেও মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীকেশৱ গগৈৰ মন্ত্ৰীসভা পিটিচিএৰ দ্বাৰা উত্থাপিত ট্ৰাইবেল ডেভেলপ অথোৰিটি বিলখন ঘোৱা ২ মাৰ্চ (১৯৮২) তাৰিখে অনুমোদন কৰি বিধান সভাৰ প্ৰ অমিবেশনতেই আইন আকাৰে ৰূপায়িত ক সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিলে আৰু সিদিনাখনেই পি চিএ বিধায়কী দলৰ নেতা শ্ৰীসমৰ ব্ৰহ্মচৌধুৰী পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ মন্ত্ৰী হিচাপে শপত গ্ৰহণ কৰো লগতে বণেন বাবুকো নিজৰ মন্ত্ৰী সভাৰ স হিচাপে শপত লোৱালৈ সন্মতি বিচাৰি মুখা ডাঙৰীয়াই ব্ৰহ্মচৌধুৰীলৈ এখন অতি জৰ চিঠি লিখে । চিঠিখনত মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই ।

দবে উল্লেখ কৰে—“I am happy to inform you that the cabinet has approved to day the Tribal Development Authority Bill, The same is going to be introduced in the ensuing Budget session of the Assembly. In view of the above, may I request you to reconsider your decision and help me in inducting you and shri R. N. Basumatary in the Cabinet. I hope you intimate your consent immediately so that I can take steps to recommend to the Governor for expansion of the Cabinet.”.....

এইখিনিতে উল্লেখ কৰা ভাল যে, কাৰো লগত ব্যক্তিগত পৰ্যায়ত আক্ৰোশগূলক বাঞ্ছনা কৰা পিটিচিএৰ উদ্দেশ্য নহয়। বণেন বাবুৰ প্ৰসঙ্গ লৈ এতিয়ালৈকে পিটিচিএ যিমানখিনি কব লগায়া আৰু কবিব লগায়া হৈছে, সেই সকলোবোৰ তেবাসবৰ ক্ৰিয়াৰ প্ৰতিক্ৰিয়া হৈ। মুখ্য মন্ত্ৰী কেশৱ গগৈ ডাঙৰীয়াই ট্ৰাইবেল ডেভেলপমেণ্ট অথোৰিটি বিলখন বিধান সভাৰ অধিবেশনৰ প্ৰথম সুযোগতেই আইনৰ ৰূপত কৰায়িত কৰি দিবলৈ সিদ্ধান্ত গ্ৰহন কৰি প্ৰতিশ্ৰুতিবদ্ধ হোৱাত পিটিচিএৰ কাৰ্য্য-নিবৰ্তাহক পৰিষদে বণেন প্ৰসঙ্গৰ ওপৰত আৰু বেছি ছোৱা আৰু গুৰুত্ব আৰোপ নকৰিবলৈ সিদ্ধান্ত গ্ৰহন কৰে। কেন্দ্ৰীয় পৰি-

ষদৰ সিদ্ধান্তক্ৰমে ৮.৩.৮২ ইং তাৰিখে পৰিষদৰ উপসভাপতি আৰু পিটিচিএ বিধায়িনী দলৰ নেতা অসমৰ ব্ৰহ্মচৌধুৰী ডাঙৰীয়াই গগৈ মন্ত্ৰীসভাত পূৰ্ণপৰ্যায়ৰ মন্ত্ৰীৰূপে লগত গ্ৰহন কৰে। লগে লগে গগৈ মন্ত্ৰীসভাত সোমোৱাৰ বাবে বণেন বাবুৰ ৰাস্তাও মুকলি হৈ যায়। কিন্তু গগৈ মন্ত্ৰীসভাৰ ইমানেই দুৰ্ভাগ্য যে, বিধানসভাৰ অধিবেশন বহাৰ দ্বিতীয় দিনাখনেই ১৮.৩.৮২ ইং তাৰিখে সংখ্যা-গৰিষ্ঠতাৰ অভাৱত গগৈ মন্ত্ৰীসভাৰ পতন ঘটে আৰু লগে লগে অসম বিধান সভাও ভঙ্গ হৈ যায়। ৰাজনৈতিক দৃষ্টিকোণৰ পৰা বিচাৰ কৰি চালে, এই ঘটনাই কিন্তু পিটিচিএৰ একো ক্ষতি সাধন কৰিব পৰা নাই। বৰঞ্চ পিটিচিএ লাভবানহৈ, হৈছে আৰু ভৈয়াম জনজাতি সকলৰ ৰাজনৈতিক সংগঠন হিচাবে ইয়াৰ ৰাজনৈতিক ভাবমূৰ্ত্তি য়ান হৈ যোৱাৰ পৰিবৰ্ত্তে বেছি উজ্জলতৰ হৈ হৈছে বুলি কব লাগিব।

গগৈ মন্ত্ৰীসভা ভাঙি যোৱাৰ লগে লগে পিটিচিএৰ নেতৃত্বতই গুৱাহাটীৰ ৰাজভৱনত মাননীয় ৰাজ্যপাল শ্ৰীপ্ৰকাশ মেহোবোত্ৰাৰ লগত সাক্ষাৎ কৰি ভৈয়াম জনজাতি সকলৰ ভবিষ্যত আৰু প্ৰস্তাবিত ট্ৰাইবেল ডেভেলপমেণ্ট অথোৰিটি বিলখনৰ বিষয়ে দীঘলীয়া আলোচনা কৰে। ৰাজ্যপাল গবাকীয়ে বৰ্ত্তমান ৰাষ্ট্ৰপতি-শাসনৰ কালছোৱাৰ ভিত্তবতে অতি সোনকালে ট্ৰাইবেল ডেভেলপমেণ্ট অথোৰিটি বিলখন ৰাষ্ট্ৰপতিৰ আইনৰূপে ঘোষণা কৰি

দিবলৈ প্ৰয়োজনীয় সকলো ব্যৱস্থা হাতত
লবলৈ পৰিষদৰ নেতৃবৰ্গৰ ৩১বত খাটাং প্ৰতি-
শ্ৰুতি দিয়ে। জনজাতি সকলৰ গৃহ-ভূমি
'উদয়াচল' সৃষ্টি কৰাই আমাৰ মূল লক্ষ্য।

পিটিচিএ পিছুৱাই যোৱা নাই, ধীৰে স্থিৰে
অগ্ৰগতি লাভ কৰিয়েই আছে। জনজাতি
সকলৰ ভবিষ্যত উজ্জ্বলতৰ হওঁক, এয়ে একমাত্ৰ
কামনা।

Shri Baputi Payeng
Organising Secretary Plains Tribal Council, Assam.
General Secretary Tezpur P. T. C. A.
" " Reception Committee.

Shri Rabi Rabha
Vice President Tezpur District
P. T. C. A.

Shri Rudra Dangfari
Joint Editor Udayachal Barta
General Asstt. Secretary Tezpur District P. T. C. A.

স্মৃতিগ্ৰন্থ — ‘উদয়াচল বাৰ্তা’

৪র্থ সাধাৰণ অধিবেষণ

অসম ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদ, গহপুৰ ।

শ্ৰীলিলা কান্ত বড়ো

সম্পাদক

অসম ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদৰ জন্ম কাহিনী ঐতিহাসিকতাপূৰ্ণ। সৃষ্টি পাতনিৰে পৰা বিশ্বত জীৱশ্ৰেষ্ঠ মানৱ জাতিৰ ভিতৰত থকা জাতি উপ-জাতি সমূহৰ মাজত উত্থান পত্নৰ প্ৰতিযোগিতা চলি আহিছে। কালক্ৰমে অসমৰ ভৈয়াম জনজাতীয় বড়ো কছাৰী, লাঙ্গুং, দেউবী, বাভা, মিছিং আদি লোক সকলে স্বৰাজ (ক্ৰমভূমি) হেৰুৱাব লগা হয়। ১৫০ বছৰ কাল বৃটিছ শাসনৰ তলত থাকি এই লোক সকলৰ স্বকীয় ৰাজনীতি পশ্চিম সীমাত মাৰ যাব লগা হয়। যিখিনি সময়ত ভাৰতবৰ্ষত স্বাধীনতা সংগ্ৰাম চলি আছিল। ঠিক সেইখিনি সময়তে ১৯৩৬ চনত অসমত জনজাতীয় গোষ্ঠীৰ কেইজনমান বিশিষ্ট লোকে “Tribal League” নামে এটা সংগঠন খুলি পূনৰ ৰাজনীতিৰ পাতনি মেলে আৰু স্বাধীনতাৰ প্ৰথম সংগ্ৰামত জাপৰাই পৰে। এই দলটিয়ে

সমগ্ৰ অসমৰ জনজাতীয় বাইজকে স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ মুকলি পথাৰলৈ উলিয়াই আনে। সম্মুখ সংগ্ৰামত অসমৰ জনজাতীয় বাইজকেই বিশেষভাবে ক্ষতি হয়। সেই সময়ত বৃটিছ চৰকাৰে জৰিমনা স্বৰূপে বহুতো জনজাতীয় লোকৰ ঘৰত ক্ৰোফি, জৰিমনা বহুৱাই ভৈয়ামৰ পৰা ধন-ধান নিয়াৰ উদ্দেশ্যে গহনা-মাঠৰি, কাপোৰ কানি আদি বহু মূল্যবান সম্পত্তি নি জনজাতীয় বহু সংখ্যক লোকক আৰ্থিক ভাবে জুকুমা কৰে। ইয়াৰ উপৰিও বৃটিছ চিপাহীৰ বাইফলৰ গুলিত বহু সংখ্যক জনজাতীয় লোকৰ প্ৰাণ হানি হোৱাৰ বাবেও বহুলোক লাঠি আৰু গুলিৰ আঘাত জীৱন্ত পঙ্গু হৈ থাকিব লগা হয়।

সহস্ৰ সংগ্ৰাম কৰি ভাৰতৰ স্বাধীনতা লাভ কৰাৰ পাছতো স্বদেশী চৰকাৰে জনজাতীয় লোক সকলক চিৰকালৈ লুপ্ত আৰু

নিষ্পেষণ কৰি থকাৰ এক চক্ৰবৰ্তী বচনা কৰি "Tribal League" ভঙ্গ কৰি অসম চৰকাৰৰ গণতন্ত্ৰ সহযোগী অস্থানৰ নামত "Tribal Sangha" গঠন কৰি দিয়ে। "Tribal Sangha" এই অস্থানটি পূৰ্বৰ "Tribal League" ব'দৰে নহৈ কোনো ৰাজনৈতিক দাবীবিহীন নামধাৰী একমাত্র সামাজিক অস্থানত পৰিণত হ'ল। স্বাধীনোত্তৰ কালত "Tribal League" এ জনজাতীয় শোক সকলৰ ভবিষ্যত বংশধৰৰ কল্যাণৰ কাৰণে কৰি থৈ যোৱা ৰাজনৈতিক দাবী "Tribal League" ভঙ্গ হোৱাৰ পিছত "Tribal Sangha"ই কাৰ্য্যকৰী-কৰণাৰ্থে চৰকাৰৰ ওচৰত অস্থায়ী বিনয় কৰাৰ বাহিৰে দাবী কৰাৰ পথ নাইকীয়া হ'ল। এইটো জনজাতীয় শোক সকলৰ বাবে দুৰ্ভাগ্যজনক কথা। ইয়াৰ উপলক্ষি কৰি জনজাতীয় কেইগৰাকীমান ৰাজনৈতিক সচেতনতা থকা শোকৰ নেতৃত্বত ১৯৬৭ চনৰ ২৭ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে অসম ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদ (Plains Tribal Council of Assam) নামেৰে এই ৰাজনৈতিক সংগঠনটিৰ জন্ম হয়। প্ৰতিজন সচেতন নাগৰিকে পৃষ্ঠকৈ জনা উচিত যে, এই ৰাজনৈতিক সংগঠনটিৰ জন্মৰ কাৰণ গতি মহান।

ভাৰতবৰ্ষ এখন গণতান্ত্ৰিক ৰাষ্ট্ৰ। এই ৰাষ্ট্ৰ গণতান্ত্ৰিক ভাৱে গঠনোদ্ভিত সাংবিধানিক নীতিমতে ভাৰত চৰকাৰে অস্থায়ীত জাতি আৰু জনজাতি, এই দুয়োটা

শ্ৰেণীকেই বহুবিধ মা-মুবিধা আগবঢ়াই দেখুওৱা হৈছে। কিন্তু গতি ছন্দ নিয়মৰে, ভাৰতবৰ্ষ এখন স্বাধীন ৰাষ্ট্ৰ হোৱাৰ পিছতে অসম চৰকাৰে অসমৰ জনজাতীয় শোক সকলৰ সকলো সাংবিধানিক মা-মুবিধা আগবঢ়োৱাৰ বাবে অকৃত জনজাতীয় শোকৰ প্ৰবন্ধনাবে-বঞ্চিত আৰু লাঞ্ছিত কৰি আহিছে। উল্লেখ কৰিলেও নিশ্চয় স্মৰণিত কৰা নহ'ব যে, অসমৰ চাৰিওফালে বাঘ, ভালুক, হাতী আদি বিভিন্ন বনবীয়া জীৱ জন্তুৱে পৰিপূৰ্ণ আৰু এই বিলাকৰ আক্ৰমণৰ পৰা বক্ষা কৰিবলৈ তথা উন্নত পদ্ধতিৰে কৃষি উৎপাদনৰ নামত অসমৰ হাবি-জঙ্গল ভাঙি পেতি কৰিবলৈ পূৰ্বপাকিস্থানৰ পৰা লাখে লাখে বিদেশী শোকৰ আমদানিৰ সোঁত অসম চৰকাৰে বোৱাবলৈ ধৰিলে। এই বিদেশী কৃষক সকলক অসম চৰকাৰৰ দ্বাৰা সাংবিধানিক ভাৱে সংৰক্ষিত জনজাতীয় অঞ্চল (Tribal Belt and Block) আদিত বহিবলৈ দিয়া হ'ল। আজিকোপতি এই বিদেশী সকলৰ ওপৰিও স্বদেশী বহিৰাগত লোকেও স্থায়ীভাৱে জনজাতীয় সংৰক্ষিত অঞ্চলত বসবাস কৰি প্ৰায় চিৰকালীয়াকৈ জীৱিচা চলাই আছে। জনজাতীয় কল্যাণমূলক কাৰ্য্যসূচীৰ নামত প্ৰহসন চলাই থকা হৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে উল্লেখ কৰিব পাবোঁ যে, জনজাতীয় গণ উন্নয়নৰ নামত স্থানীয় চৰকাৰী গড়কাপ্তানি বিভাগে (P.W.D) কায়াপ্যা মন্দিৰ, ভৈয়াম মন্দিৰ নিঙৰা মন্দিৰ আদিৰ গণ নিৰ্মাণ কৰা

আক খটখটি নিৰ্মাণ কৰা হৈছে। জনজাতীয়
 কৰ্মাণৰ নামত বিশেষকৈ শিক্ষানুস্থান ক্ষেত্ৰত
 বহুটো অ-জনজাতীয় অঞ্চলত প্ৰতিষ্ঠিত স্কুল,
 কলেজত ছাত্ৰাৰ আদি নিৰ্মাণ কৰা হ'ল।
 জনজাতিৰ নামত যথেষ্ট সংখ্যক শিক্ষানুস্থান,
 প্ৰতিষ্ঠান আদিয়ে চৰকাৰৰ পৰা বৃত্তন পৰি-
 মাণৰ আধিক অহুদান লাভ কৰি থকা কথাটো
 বৰ্ত্তমান সকলোৰে বিদিত; কিন্তু এনেবোৰ
 অনুস্থানে জনজাতীয় শিক্ষাৰ্থী বা সমাজখনক
 শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কিমানদূৰ আগুৱাই নিব
 পাবিছে তাৰ মানদণ্ড নিৰ্ণয় কৰি পোৱা
 ফলাফল অতি দুখ লগা আৰু শোচনীয়।
 তাৰোপৰি জনজাতীয় শিল্প বাণিজ্যৰ নামত
 বহু টাউন চহৰ বৃহৎ বৃহৎ আট্টালিকা
 নিৰ্মাণ তথা উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠান গঢ়ি এচাম
 সুবিধাবাদী লোকে ভোগৰ আৰাম ক্ষেত্ৰত
 পৰিণত কৰিছে। সেইদৰে জনজাতীয় লোকৰ
 কৃষি উন্নয়নৰ নামত কৃষিজাত সামগ্ৰীৰ চৰকাৰী
 অহুদান সামান্যভাৱে আগবঢ়াই তথা ভূমি
 বিতৰণ আৰু পট্টন দিয়াৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দি
 ভূৱা তথ্যৰে হাজাৰে হাজাৰে জনজাতীয়
 লোকক উক্ত পাপা সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত
 কৰি অহা হৈছে। এই হাজাৰে হাজাৰে
 বৃদ্ধি হৈ অহা ভূমিহীন নিষ্ঠকৰা জনজাতীয়
 কৃষিজীৱি হোজা লোকসকলৰ আজিকোপতি
 চৰকাৰে কোনো যথাবিহিত ব্যৱস্থা কৰিব
 পৰা নাই। বৰঞ্চ বিদেশী বুলি বাবে বাবে
 উচ্চদ কাৰ্য্য চলাই আছে। জনজাতীয়
 লোকৰ চৰকাৰী চাকৰি সংৰক্ষাৰ নামত মাত্ৰ

কাগজে পত্ৰইহে দেখুৱাই বাইজক ফুটুগাই
 আহিছে। জনজাতীয় লোক বুলি মিছা প্ৰমাণ
 পত্ৰ দাখিল কৰি বিভিন্ন চৰকাৰী কাৰ্য্যাধায়ক
 চাকৰি কাৰণৰ অ্য সম্প্ৰদায়ৰ বহু সংখ্যক
 লোকৰ তথ্যও নোহোৱা নহয়। এনে ক্ষেত্ৰত
 জনজাতীয় বিবোধী কিছু সংখ্যক উচ্চ চৰকাৰী
 বিষয়াৰো যে পোনপতীয়া নিৰ্দেশ থাকে
 তাকো অস্বীকাৰ কৰি প্ৰমাণ পোৱা গৈছে।
 নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত জনজাতীয় লোকৰ বিবেচ-
 ন্তাৰে 'ঘূচ্' খোৱা খোষণ চলি আছে।
 বিভিন্ন নিয়োগ বিনিময় কেন্দ্ৰত কিছু কিছু
 বিভাগত উপযুক্ত প্ৰাৰ্থী থাকিলেও 'নোহোৱা'
 বুলি দেখুৱাই আন সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰাৰ্থীৰ তালিকা
 সাক্ষাৎকাৰৰ বাবে পঠিওৱা আদিৰ প্ৰমাণ
 বহুটো। মাত্ৰ জনজাতীয় প্ৰাৰ্থীৰ স্বাৰ্থৰ
 বাবেই নহয়, অসমৰ থলুৱা নিবহুৱা প্ৰাৰ্থীক
 বঞ্চিত কৰি বহু সংখ্যক 'বিদেশী' আৰু
 'বহিৰাগত' লোকক চৌবিবৰ্ণ ঘটাব ভিতৰতে
 নাম গঞ্জিয়নভুক্ত কৰাই নিয়োগৰ সুবিধা
 কৰি দি টকা খাই নিজৰ ক্ষুদ্ৰ স্বাৰ্থ সিদ্ধি
 কৰি 'দাদাগিৰি' কৰি থকাটো বিশেষকৈ
 অসমৰ বিভিন্ন নিয়োগ বিনিময় কেন্দ্ৰৰ বিষয়া
 আৰু কেবাগী বাবু হুঁতৰ এটা দৈনন্দিন ব্যৱ-
 মায়িক ধাৰ্ম্ম হৈ পৰিছে। চৰকাৰীভাৱে
 মাজে-সময়ে উচ্চ পৰ্য্যায়ৰ তদন্ত নকৰিলে
 অসমৰ পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ লোক সকলে কাৰ্য্য-
 সংস্থানৰ ক্ষেত্ৰত যে নিয়োগ বিনিময় কেন্দ্ৰৰ
 দ্বাৰা সকলোতকৈ বেছি পৰিমাণ বঞ্চিত
 হব লাগিব ই এক বাস্তৱ সত্য।

জনস্বাস্থ্য সেৱা আদিৰ ক্ষেত্ৰটো চিকিৎসাৰ নামত বহু জনজাতীয় লোকক 'জহনী' বোগত পৰি জ্বৰি খহি যোৱা জনজাতীয় লোক সকলৰ কাৰো অবিদিত নহয়। অল্পপুত্ৰ খোৱা পানীৰ জনজাতীয় অঞ্চলত চৰকাৰীভাৱে আগবঢ়োৱা পৰিষ্কাৰ খোৱা পানীৰ যোগানৰ বাবে 'অগভীৰ নগীনাৰ' সুবিধা অজনজাতীয় অঞ্চল কিছুমানত বিতৰণ কৰা হৈছে। জনজাতীয় অঞ্চলৰ যিবোৰ ৰাজ্যিক চিকিৎসালয় আছে, এই চিকিৎসালয় বোৰত নিয়োগ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত জনজাতীয় লোকৰ আচাৰ ব্যৱহাৰ, ৰীতি নীতি খোৱা-লোৱা, থকা-মেলা আদি সকলো ফালৰ পৰা অভিজ্ঞ আৰু জনজাতীয়ৰ অনুভৱ জয় কৰিব পৰা চিকিৎসকহে নিয়োগ কৰা অতি আৱশ্যক বুলি আমি উপস্থাপ্ত কৰিছোঁ।

ৰাজনৈতিক দিশৰ পৰা আন এটা কথা উল্লেখ কৰিবলৈ লাগিব যে, জনজাতীয় সংৰক্ষিত সমষ্টি সমূহ শতকৰা ৫০ ভাগৰো অধিক জনজাতীয় লোক থকা অঞ্চলক লৈ জনজাতীয় সংৰক্ষিত সমষ্টি নিৰ্বাচ কৰাৰ ঠাইত শতকৰা ৩৩/৩৮ ভাগ জনজাতীয় লোকক লৈ জনজাতীয় সংৰক্ষিত সমষ্টি নিৰ্বাচন কৰি জনজাতীয় লোক সকলক ৰাজনৈতিকভাৱে মাত্ৰে ঠিয় দিব নোৱাৰে সেই কথা চিন্তা কৰিয়েই জনজাতীয় ৰাজনৈতিক ৰাজহাড়ডাল ভাঙি দিয়া হৈছে। জনজাতীয় লোক সকলক লৈ ৰাজনৈতিকভাৱে ছৰ্ব্বাংশ কৰাৰ ই এক বিৰাট যড়যন্ত্ৰ।

ওপৰত উল্লেখিত সাতাইবোৰ জনজাতীয়

সা-সুবিধাৰ পৰা জনজাতীয় সকলে বঞ্চিত হোৱাৰ মুহূৰ্ত্তে জনজাতীয় লোক সকলৰ ৰাজনৈতিক সচেতনতা আৰু সাংগঠনিক ঐক্যবদ্ধতাৰ অভাৱ। যোৱা ইং ১৯৬৭ চনৰ পৰা অসম ভৈয়ামে জনজাতি পৰিষদৰ জন্ম হোৱাৰ পিচতেই অসমৰ বিভিন্ন ৰাজনৈতিক দল আৰু এচাম সুবিধাবাদী ৰাজনৈতিক দালালে পৱিত্ৰ ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদক পংস কৰাৰ বাবে বহুবাৰ চেষ্টা চলাই আহিছে। এই দাখামবোৰে বৰ্ত্তমান উপস্থিতি কৰিব পাবিছে যে, ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদে বৃহৎ জনজাতি গোষ্ঠীটোক ঐক্যবদ্ধতালৈ আনি যি ভবিষ্যৎ কাৰ্য্যপন্থা হাতত লৈছে এই উদ্দেশ্যেই পূৰ্ব্বৰ জনজাতি বিৰোধী দালাল বোৰৰ শোষণ-শাসনৰ অন্ত পেলোৱাৰ এক চৰম সীমাত উপনীত হৈছেহি। তাহানিতেই ট্ৰাইবেল সংঘৰ এটা মজাতি দলে তৎকালীন অসমৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী স্বৰ্গীয় গোপীনাথ বৰদলৈ দেৱক এখন স্মাৰক পত্ৰ দাখিল কাৰাৰ্জন। স্মাৰক পত্ৰত দিনক দিনে অসমলৈ বিদেশী নাগৰিকৰ সোত বৈ থকাত অসমৰ ভবিষ্যৎ বংশধৰ সকলে যে এদিন জটিল পৰিস্থিতি সম্মুখীন হ'ব লাগিব এই কথা গুৰুত্ব সহকাৰে তেখেতৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰা হৈছিল। পৰৱৰ্ত্তী মুখ্যমন্ত্ৰী ৩৬মশা প্ৰসাদ ডাঙৰীয়াকো সেই একেটা বিদেশী প্ৰলজনৰ কথা কেই উদ্দেশ্য কৰি পুনৰ বাৰ স্মাৰক পত্ৰ দাখিল কৰা হয়। অতি ছখৰ বিষয় যে, তেতিয়াৰ সেই ট্ৰাইবেল সংঘৰ স্মাৰক পত্ৰৰ প্ৰতি কোনো যথাবিহিত কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা অসম চৰকাৰে নগলে। বন্ধক বিদেশী আৰু

নহিবাগতৰ মোকত দুগুণৈ বৃদ্ধি হবলৈ ধনিলে।
 চৰকাৰৰ এনো জাৰছেলাৰ বাবেই আজি অসমৰ
 থলুৱা বাসিন্দা সকলো জীয়াতু ভুগিব লগা হৈছে
 তেতিয়া অসমত কেটবাক্তনে। ৰাজনৈতিক সচে-
 তন নেতা থকা স্বত্বেও "স্বদেশী মঙ্গলৰ কাৰণে
 কোনো এজনেই এই জটিল সমস্যাৰ প্ৰতি মনো-
 যোগ দিয়া দেখা নগ'ল। অসমৰ বৃহত্তৰ স্বার্থত
 ই এটা উচ্চ হেঙাৰ হৈ পৰিল। এই ৰাজনৈতিক
 তথা সামাজিক পৰিস্থিতিলৈ লক্ষ্য ৰাখি জন-
 জাতীয় আৰু কিছু সংখ্যক থলুৱা জনসংখ্যাৰ
 জস্তিত্বক নিৰূপণে বাখিবলৈ ভৈয়াম জনজাতীয়
 এচাম ৰাজনৈতিক আৰু সংগঠন সচেতন ব্যক্তিয়ে
 অসম ভৈয়াম জনজাতী পৰিষদ নামেৰে জনজা-
 তীয় লোক সকলৰ স্বকীয় জস্তিত্ব বৰ্তাই ৰাখি-
 বলৈ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰে। এই মহান উদ্দেশ্য
 লৈ জনজাতীয় লোক সকলৰ বাবে কাৰ্যনিয়ন্ত্ৰণ
 আৰু স্বকীয় বৈশিষ্ট্য অটুট ৰাখিবলৈ অসমৰ
 প্ৰশাসনিক উত্তৰ পাৰে ভূটান আৰু অৰুণাচলৰ
 গাদদেশত, গোৱালপাৰা আৰু কামৰূপজিলাৰ
 উত্তৰাংশ, দৰং জিলা, লক্ষীমপুৰ আৰু ডিব্ৰুগড়
 জিলাৰ উত্তৰাংশক লৈ এখন স্বকীয় ৰাজ্য
 দাবীৰে ধনি দি মহা হৰ। এই দাবীৰ প্ৰকৃত
 উদ্দেশ্যৰ অন্তৰ্ভুক্ত বিষয় সমূহ অধ্যয়ণ কৰি
 নোচোৱাকৈ তেতিয়াৰ এচাম অসমীয়া ৰাজনীতি
 বিদ আৰু সাংবাদিকে পি.টি.চি.এ. নামৰ এই
 মহান সংগঠনটিৰ কাৰ্যকাৰ্য দেখি বিভেদকাৰী,
 বিচ্ছেদকাৰী, জাতীয়তাবাদী আদি নানা ভাৱে
 কটু সমালোচনা কৰি কাকতে পত্ৰই, সভাই-
 সমিটিয়ে গালি-গালাছ কৰিছিল। জনজাতীয়

কৰ্মী তথা নেতা সকলক সুবিধাবাদী, স্বার্থাণেয়ী
 আৰু ৰাজনৈতিক দালাল আদি আখ্যাৰে কটু
 সমালোচনা কৰিছিল। পিছে আজি বাস্তৱ
 অভিজ্ঞতাৰে দেখিবলৈ পোৱা গল যে, অসমত
 পূৰ্বাঞ্চলীয় লোক পৰিসদ, জাতীয়তাবাদী আদি
 ৰাজনৈতিক দলে গণসংগাম পৰিসদৰ নামত
 বিদেশী বিভাৱণ কৰি অসমৰ জস্তিত্ব বৰ্তাব
 নামত বহুলোকৰ প্ৰাণ অকালতে বিনষ্ট কৰিব
 লগা হ'ল কিয়? তেন্তে আজি অসমৰ প্ৰকৃত
 ৰাজনৈতিক সচেতন ব্যক্তিয়ে ক'ব পাৰিবনে যে,
 প্ৰকৃতপক্ষে অসম জাতীয় জনজাতী পৰিসদে
 অসমৰ সাংসাদিক কাৰ্যসূচী গ্ৰহণ কৰিছে ব'লি?
 জনজাতীয় সংবিধানত থকা স্বত্বে সাংসাদিক ভৈয়াম
 জনজাতী পৰিসদে নামাচোপা প্ৰদান কৰাৰ
 মহান উদ্দেশ্য লৈ দাবী কৰি আহিছে। বৰ্তমান
 জনজাতী ৰাজনৈতিক শিষ্টমান সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত
 কৰাৰ উদ্দেশ্য লৈ বিদেশী নাগৰিক বহিষ্কাৰ
 কৰণৰ আন্দোলনত সক্ৰিয় ভাৱে বা আন্তৰি-
 কতানে সহ যোগ কৰাৰ পৰা সুবিধা নিদিয়াটো
 জনজাতীয় বাইকব বাবে এক চিন্তনীয় বিষয়
 আৰু সন্দেহজনক। আজি জনাত আন্দোলনৰ
 গুৰি ধৰোঁতা জাৰনতা আৰু গণসংগাম পৰিসদ
 আদিয়ে নভবা-নিচিন্তাকৈ জনজাতীয় বিকল্প
 কিছুমান প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰি জনজাতীয় স্বার্থত
 আঘাত হানিলে। এই প্ৰস্তাৱবোৰ উঠাই লোৱা
 হ'ল বুলি যি জনবৰ উঠিছে ই জনবৰহে মাথোন
 হৈ থাকিল। প্ৰকৃত পক্ষে নিখিল বড়ো ছাত্ৰ
 সন্থা, নিখিল জনজাতীয় ছাত্ৰ সন্থা, নিখিল বড়ো
 সাহিত্য সভা আদি মহান সংগঠনৰ সৈতে কোনো

বুজাবুজিলৈ আহিব নোৱাৰিলে। বৰঞ্চ কিছুমান সমাস্ত্ৰবাণ জনজাতীয় সংগঠন খুলি একে নামাকৰণ কৰি লুভিয়া জনজাতীয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু কৰ্মী কেইজনমানক ঐক্য সংহতি অতুল বাখি অসমৰ অস্তিত্ব বক্ষাৰ মুখস্থ কৰি থকা ভাষণ আদি দিয়াই অস্ত্ৰ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিছে। আন হাতে কেইজনমান ব্যক্তিকেन्द्रিক জনজাতীয় লোকে প্ৰগতিশীল অসম ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদ নামেৰে এক ৰাজনৈতিক সংগঠন খুলি অন্যান্য ৰাজনৈতিক দলৰ লগত হাত মিলাই অৰ্থোপাৰ্জনৰ পথ ৰচনা কৰিছে। উক্ত নেতা সকলে ব্যক্তিস্বার্থত প্ৰাধান্য দি জাতীয় ঐক্য আৰু সংহতিত বৃহত্তৰ আঁপটি হানিছে।

যি কি নহওঁক ভৈয়াম জনজাতীয় বাইজে হৰ্ষ-বিসাদৰ মাছেদি অসম ভৈয়াম জনজাতি পৰিষদক স্থিতি কৰিয়েই এক সুকীয়া "উদয়াছল" ৰাজ্য সৃষ্টি কৰাৰ দাবি চলাই আহিছে। এই দাবিৰ বিনিময়ত উদয়াছলৰ

সৃষ্টি এদিন বাস্তৱত ৰূপায়িত হব, ই ধ্ৰুৱসত্য। জনজাতীয় লোকৰ বাবে পৱিত্ৰ জাতীয় সংবিধানৰে বহু সা-সুবিধা দি ৰখা স্বত্বেও আজি জনজাতীয় লোক সকল উক্ত সুবিধাৰ লৰা লাঞ্চিত আৰু বঞ্চিত। বৰ্তমান জনজাতীয় লোকৰ, অধিক সংখ্যক লোকেই ভূমিহীন, গৃহহীন অৰ্ধৰীত পৰিণত হৈছে। সেয়েহে এই লিখনিব যোগেদি সকলো জনজাতীয় বাইজক অসম ভৈয়াম জনজাতীয় পৰিষদৰ ওপৰত বিশ্বাস বাখি ৰাজনৈতিকভাৱে ঐক্য আৰু সংহতি বৰ্দ্ধন কৰি নিস্বার্থভাৱে অবিৰাম গণতান্ত্ৰিক আন্দোলন চলাই সুকীয়া উদয়াছল ৰাজ্য বাস্তৱত ৰূপায়িত কৰিবলৈ আহ্বান জনোৱা হ'ল।

স্ব মাতৃ 'শনা মৰম নাই

গৃহভূমি বিনা মৰম নাই।

—জয় উদয়াছল—

শ্ৰীলিলাকান্ত বড়ো

তাং ১৫/৩/৮২ ইং

